

GRONINGER

COURANT.

ALGEMEEN

DAGBLAD

voor de Stad en Provincie Groningen.

Bij deze Courant behoort een Bijvoegsel.

Deze Courant wordt uitgegeven des Dingsdags en Vrijdags. De abonnements-prijs voor den jaargang 1849 is f 8—32, en franco per post f 9—62; kwartaal f 2—08 en per post f 2—40½.

AANBESTEDING.

Vrijdag, den 13den April 1849, des voormiddags te elf uur, der apparaten van het Provinciehuis te Groningen, zal de STAAT-RAAD, GOUVERNEUR van de provincie Groningen, of, bij deszelfs afwezigheid, door een der LEDEN van de GEWETTERDE STATEN, in het bijzijn van den HOOFD-INGENIEUR van den WATERSTAAT in deze provincie, onder nadere bepaling, worden aanbesteed:

Het onderhouden van het Kanaal van Groningen naar Delft, met de daarbij behoorende werken, van den 1sten Juli 1849 tot en met ultimo Juni 1852.

Het onderhouden van twee gedeelten van provinciale gronden, van den 1sten Mei 1849 tot en met ultimo Juni 1850, als: van de Beiswordertil over Uequeert tot de Straat te Uithuizen, van Utrum tot de Zoutkamp.

(Ieder perceel afzonderlijk.)

Het onderhouden van de Spilshuizen en aanhooren van dien Groningen, van den 1sten Juli 1849 tot en met den 30sten April 1850.

Het doen van dagelijks voorkomend onderhoud met de noodversterkingen, enz. aan de lokalen en meubelen van het Provincie-Gerechtschap en de Arrondissements-Regbank met de Conciergierij, enz. binnen Groningen, van den 1sten Mei 1849 tot en met ultimo April 1850.

Het dagelijks voorkomend onderhoud met de reparatiën aan de lokalen van het Gouvernement van Groningen met de Woning van den Concierge, van den 1sten Mei 1849 tot en met ultimo April 1850.

Deze Aanbestedingen zullen geschieden bij Inschrijving en Opbod. De Bestekken, waarnaar de bovengemelde Aanbestedingen zullen hebben, zullen, boven en behalve in het Provinciehuis te Groningen, ter lezing liggen: te Groningen, in den Doelen, bij de kassiers VAN DER LAAN, ERVEN EKHOF, wed. BONTKOR, TEN HAGEN en de wed. DE JONGE, alle aan de Grootte Markt; voorts de Oude Munster, in het Blaauwe Paard; bij den kassier VISSER, in de Zon; bij den kassier RASKE, op den hoek van de Ameland; in de S t a d s Herberg en in de Slingery, buiten de poort; bij den kassier MIDDELBOS, bij de Ebbingevoort, en den kassier VAN WARTUM, in de Altema; te Zoutkamp, den kassier DE VRIES; te Warfhuizen, bij de wed. ELINDE, te Winsum, bij den kassier WIERSEMA; te Onderdendam, in het Gemeentehuis en in het Zijlvestershuis; te Bedum, bij den kassier J. J. WEG; te Appingedam, bij de kassiers HOKSTRA, WIERSEM en HOUWING; te Delfzijl, bij de kassiers TER STREE, HAZENBOEK, B. ROZEFSEMA, ROMELING de wed. WEITS; te Martenshoek, bij de wed. MEURS; te Zuidbroek, bij den kassier MONKHOUT; te Winschoten, bij den kassier WISSMAN; te Nieuwe Schans, bij den kassier SMIT; te Veendam, in het Gemeentehuis; te Gripsboek, bij den kassier DE BOER, en te Zuidhorn, bij de wed. OESSENTJUK.

De aanvraag in loco zal plaats hebben den vierden dag vóór de Aanbesteding; — zullende voorts bij den Hoofd-Ingénieur van den Waterstaat, en bij den Ingenieur VAN ESEN, te Groningen, nadere informatie te bekomen zijn.

De Staatsraad, Gouverneur voornoemd: RENGERS.

AANBESTEDING

VERHURING VAN TUINGROND EN LAND.

BURGEMEESTER en WETHOUDEREN der Stad Groningen zijn voornemens, door hunnen GECOMMITTEERDE, op ZATURDAG, den 14den April 1849, des voormiddags te 11 uur, in een der Vertrekken van het Raadhuis dezer Stad,

aan te besteden:

Het BOUWEN van eene NIEUWE VOETBRUG, over de VAART, genoemd de Griffe, buiten het Kleine Poortje, bij de Scheepstimmerwerf van de VRIES, en het AFBREKEN van de OUDE BRUG aldaar:

te verhuuren voor drie jaren, in veertien percelen, om als Tuingrond te gebruiken:

De twee met aarde opgehoogde stukken STADS LAND, gelegen ten Noorden van de Bloemstraat;

te verhuuren, om te Weiden voor drie jaren:

Het STADS GROENLAND, ten Noorden van de Bloemstraat, zijnde het derde of achterste stuk.

De Voorwaarden van deze Aanbesteding en Verhuring zullen, van af den 10den dezer, ter STADS SECRETARJ ter lezing liggen; terwijl nadere inlichtingen te bekomen zijn bij den Stads Bouwmeester.

GRONINGEN, 5 April 1849.

Burgemeester en Wethouders: VAN IMHOFF.
De Secretaris bij het Bestuur der Stad Groningen: HORA SICCAMA.

SCHieten naar de SCHIJF.

BURGEMEESTER en WETHOUDEREN der Stad Groningen brengen ter kennis van de Ingezetenen, dat, volgens eene bij H. E. A. ingekomen missive van den Heer Major, Garnizoens Kommandant te Groningen, van beden, de OEFENINGEN in het SCHIETEN naar de SCHIJF, DINGSdag, den 10den dezer, op de daartoe bestemde plaats, een' aanvang zullen nemen, en wel op alle Werkdagen, van 'smorgens zes uur af.

GRONINGEN, 5 April 1849.

Burgemeester en Wethouders: VAN IMHOFF.
De Secretaris bij het Bestuur der Stad Groningen: HORA SICCAMA.

Wordt geadverteerd, dat tot het afgeven der ATTESTATEN DE VITA, ter bekoming zoowel van BURGERLIJKE als MILITAIRE PENSIOENEN, op den 1sten April 1849 verschenen, in een der Vertrekken van het Raadhuis dezer Stad zal worden gevraagd, des voormiddags van 10 tot 1 uur, op de volgende zaken, als:

1) Voor de BURGERLIJKE en KERKELIJKE, benevens MILITAIRE OFFICIEREN en GEPENSIONEERDE WED. WED. WED. op DONDERDAG en VRIJDAG, den 5den en 6den April 1849.

2) Voor de GEPENSIONEERDE ONDEROFFICIEREN en verdere MANSCHAPPEN, op ZATURDAG, den 7den April 1849.

De BETAALMEESTER in het Arrondissement Groningen geeft kennis, dat, ten zijnen KANTORE kunnen worden ontvangen de bij hem betaalbaar gestelde PENSIOENEN, ten laste van den STAAT, loopende over de EERSTE DRIE MAANDEN 1849.

GRONINGEN, 3 April 1849. RENGERS.

Herijk van Maten en Gewigten.

Aan de belanghebbenden wordt bij deze ter kennis gebracht, dat de Herijk van de Inhoudsmaten voor Drooge Waren, zoo Tonnematen als andere, van Korenschalen en van de Wisse, benevens van de Fochtmaten in deze Gemeente zal plaats hebben voor de Ingezetenen, wonende in de roode Letters A, B, C, D, E en F, van den 16den tot den 20sten April, telkens van 9 tot 12 en van 2 tot 5 uur.

De VERGADENINGEN van de COMMISSIE van ONDERWIJS, tegen de PAASCHWEEK aangekondigd, zijn eene WEEK UITGESTELD, en zullen nu gehouden worden op WOENSDAG, den 18den APRIL tot het AFNEMEN der RANGEXAMENS, en op ZATURDAG, den 21sten APRIL tot het AFNEMEN van het VERGELIJKEND EXAMEN voor de PROVINCIALE BEURSEN, in het CONCERTHUIS, beide des morgens precies te 8 uur te beginnen.

TH. VAN SWINDEREN,
Secretaris.

ITALIE.

Nadere tijdingen nopens den Oorlog in Opper-Italië.

De veldslag, die zoo eensklaps aan den Italiaanschen oorlog een einde maakte, heeft aan de Piemontezen groote verliezen gekost. De Oostenrijkers hebben 2,500 gevangenen, waaronder 58 officieren, 5 kanonnen, 10 fourragewagens, 90 paarden en 5,400 nieuwe, nog niet uit de kisten gepakte geweren buit gemaakt.

De generaals Durando en Passalacqua zijn gesneuveld, en generaal Perron, in 't vorige jaar opperbevelhebber te Lyon, is doodlijk gewond. De nederlaag is alléén toe te schrijven aan de onkunde van den opperbevelhebber, die onbewust was van alle handelingen des vijands, en aan het verraad van generaal Ramorino.

Generaal Ramorino, op zijne vlugt in hechtenis genomen, is onder escorte te Turin aangekomen.

[De ongelukkige afloop van den oorlog is ook aan verstandhouding in Piemont toe te schrijven. Radetzky moet zeer wel geweten hebben, dat hij de inwoners niet vijandig tegen hem over zou zien, en dat ook vele soldaten en officieren niet tegen hem zouden willen vechten. Vóór den slag waren gedrukte biljetten onder het leger verspreid, waarop het volgende te lezen was: „Soldaten! voor wie denkt gij te vechten? De Koning is verraden en de Republiek te Turin uitgeroepen.” Men verzekert, dat reeds Gioberti van eene zamenzwering onderrigt was, en daarom den oorlog wilde uitstellen: het was juist de wensch der republikeinen, dat de Koning verraden werd en in ongelegenheid geraakte.]

Het officiële dagblad van Turin gaf den 27sten Maart de volgende proclamatie:

„Burgers!

„De gebeurtenissen, door het noodlot ons opgelegd, en de wil van mijnen adelen vader hebben mij, wel vóór mijn tijd, op den troon mijner voorvaderen geroepen.

„De omstandigheden, in welke ik het bestuur in handen neem, zijn van dien aard, dat ik, zonder de krachtigste hulp van allen, moeilijk mijnne eenigen wensch zal kunnen vervullen: het geluk van ons gemeene vaderland.

„De bestemming der natie is volgens Gods voorschriften geregeld; de mensch is haar zijne hulp verschuldigd; wij hebben niet aan dien pligt te kort gedaan.

„Thans moet ons streven zijn, onze eer veilig en ongeschonden te bewaren; de wonden, welke onze bezittingen hebben bekomen, te herstellen, onze constitutionele instellingen te bevestigen.

„Al mijne volkeren roep ik op, om hieraan mede te werken. Ik maak mij geresd, om hiertoe een' plegtigen eed af te leggen, en ik verwacht van de natie wederkeerig hulp, genegeheid en vertrouwen.

„Turin, 27 Maart 1849. VICTOR EMANUEL.

De voorwaarden van den wapenstilstand zijn den 28sten Maart te Turin officieel bekend gemaakt, en zijn hoofdzakelijk deze: 1) de Koning verbindt zich, om de Hongaarsche, Poolische en Lombardysche corpsen af te danken, voor welke soldaten Radetzky zal trachten eene algemeene amnestie te verkrijgen; — 2) de Koning staat toe, dat 18,000 man infanterie en 2,000 man cavallerie het grondgebied tusschen de Po, Ticino en de Sesia bezet houden, en dat de helft van het garnizoen van Alessandria Oostenrijksch zal zijn, tot welke bezetting (van stad en citadel) Oostenrijk niet meer dan 3,000 man mag bezigen; — 3) Piemont zal zijne troepen Modena, Plaisance en Toscane doen ontruimen; — 4) de Sardijnische vloot voor Venetië moet binnen 14 dagen in hare eigene havens binnenloopen, en de Sardijnische troepen Venetië verlaten; — 5) het Sardijnische leger zal op den voet van vrede gebracht worden. — Verder zal men aan de onderhandelingen tot den vrede bezig blijven. Bijaldien men het hierover niet eens kan worden, zullen de vijandelijkheden eerst 10 dagen na het opzeggen van den wapenstilstand weder mogen beginnen. — De gevangenen eindelijk worden wederzijds uitgewisseld.

(Deze artikelen zijn door Chrzanowski en Radetzky geteekend.)

De laatste tijdingen uit Piemont zijn belangrijk en zodanig, dat, zoo de nieuwe Koning niet spoedig tot eene maatregel van verkracht besluit, dit ongelukkig land nog veel ongelukkiger worden kan.

Den 27sten Maart toch is te Turin een nieuw geslotter gevormd. Dit bewind heeft dien zelfden dag den constitutionele wapenstilstand ter kennis gebracht der Kamer van Afgevaardigden en die kennisgeving heeft eeren storm verwekt, waarvan de gevolgen, — zoo Koning Victor Emanuel niet ten spoedigste die Kamer ontbindt, — Radetzky te Turin zoude kunnen brengen.

Er waren n.l. dien dag twee zittingen gehouden. Reeds de eerste was onstuimig, maar de avondzitting heeft haar nog verre overtroffen. Er zijn dien dag drie voorstellen van de heeren Lauza, Mellana en Ravina aangenomen. Het eerste verklaart de wapenschoring voor constitutioneel, en de ministers, die haar zouden willen uitvoeren, tot landverraders; — het tweede wil, dat men alle krijgsmagt, die nog aanwezig is, onder de wallen der vesting Alessandria zamen-trekke, en al wat onder de natie de wapenen voeren kan, naar Genua oproepe; — het derde, dat het terug roepen der vloot uit de Adriatische zee, of het overleveren der vesting Alessandria verklaard zal worden te zijn hoog verraad.

Men is te Turin uitbundig in het toezwaaijen van lof aan den ouden Koning. Een dagblad meldt, „dat de Koning, ziende dat verscheidene regementen weigerden te vechten, zelf naar hen toeging, en hen tot den strijd aanzette. Toen dit te vergeefs was, riep hij hen toe: „Indien

gij dan niet voor uwen Koning wilt vechten, nocht voor „de onafhankelijkheid van uw vaderland, sterft dan ten „minste, ellendigen, voor de eer der uniform die gij draagt, „voor den roem uwer wapenen.” — Alles was te vergeefs; waarop de Koning zijn kleed scheurde en zijn degen brak, zeggende, „dat hij geene onteerde uniform wilde dragen.”

In de zitting van de Kamer der Afgevaardigden te Turin van den 26sten werd dan ook eene treffende hulde aan den edelen moed en de volhardende zelfopoffering van den Koning Karel Albert toegebracht. De afgev. Chenal sprak op eene warme wijze van al de uiterste pogingen, welke de ongelukkige Vorst voor zijn land gedaan had, en meende, dat deze daden eene der schoonste bladzijden van de Italiaansche geschiedenis zouden beslaan. Hij stelde als hulde aan den edelen, maar ongelukkigen Koning voor, ter zijner eere een standbeeld op te rigten, ten teeken van bewondering, welke alle Italianen voor den hersteller der vrijheid gevoelen.

— Te Rome is in den nacht van den 20sten op den 21sten dezer het arsenaal der Republiek afgebrand; de geschutwagens, welke den 21sten aan het ministerie van oorlog zouden afgeleverd worden, werden eene prooi der vlammen. Te Rome a-hreef men deze ramp — en zeker niet zonder grond — aan verraad toe.

— Il Secolo van Palermo geeft de volgende berichten, gedagteekend van den 14den Maart, nopens den staat van zaken op Sicilië.

De Sicilianen zullen geene schikking met den Koning van Napels aannemen, evenmin de bemiddeling, die door de Fransche en Engelsche admiraals is aangeboden.

Het geregelde Siciliaansche leger bestaat uit 15,000 man, waaronder 800 man Franschen. Men verwacht 2 stoomfregatten en 30,000 (?) man Franschen en Zwitsers. (Eene dezer booten met 150 man is vergaan.)

De Kamers hebben eene algemeene ligting goedgekeurd.

De Fransche generaal Frobriant, een oud beproefd soldaat, zal het opperbevel voeren.

Toen dit nieuws den 19den te Napels kwam, is er een kabinetsraad gehouden, waarin Filangieri verklaard heeft, „dat alle hoop op onderhandeling nu over was, en dat de vijandelijkheden dadelijk moesten beginnen, daar de wapenstilstand letterlijk verbroken was.” Na eene conferentie, hebben de representanten van de bemiddelende Mogendheden [Engeland en Frankrijk], — mr. Temple en mr. de Reynval, — bevestigd, te zamen naar Palermo te gaan, om te zien de Sicilianen te bewegen, „alsnog aan het voorstel van hunnen Souverein gehoor te geven.”

— De Venetianen hebben den 22sten een' uitval gedaan met 10,000 man, in twee divisien verdeeld.

De eene onder generaal Peps, uit Chrooggen vertrokken, heeft de Oostenrijkers tot Crespino aan de Po, op tien mijlen van Venetië, terug geworpen. — Men kende het resultaat nog niet van de 2de divisie, die op Mestre getrokken was.

— In eene geheime zitting van de Sardinische kamer van afgevaardigden van den 29sten zoude die kamer stellig den wapenstilstand verworpen hebben (gelijk men te Parijs den 2den dezer verzekerde, op grond van telegrafische dépêches, welke de regering zoude ontvangen hebben). Het gevolg van deze verwerping zou de ontbinding van de kamer zijn geweest. Men voegt er bij, dat de kamer het besluit genomen heeft zich naar Genua te begeven, en dat in die stad de grootste verontwaardiging heerachte over de nederlaag van Novara en over den onteenderen wapenstilstand. De Genuezen zouden zich van Piemont willen afscheiden.

— Koning Karel Albert is niet te Geneve, maar over Nice naar Antibes gereisd, en alzo, onder den naam van den graaf van Bard, op Franschen bodem aangekomen. Hij is zeer wel door de bevolking ontvangen.

— Nog maar een paar dagen geleden, beschouwde men de Italiaansche kwestie door de abdikatie van Karel Albert en door de nederlaag der Piemontezen — als afgedaan. Men hoopte, dat ten gevolge van den wapenstilstand, de gouvernementen van Engeland en Frankrijk redelijke voorwaarden zouden verkregen hebben voor den nieuwen Koning Victor Emanuel. Men bevestigde, dat de formeele verzekeringen, door het Weener-kabinet aan Radetzky gegeven, alle interventie van Frankrijk in Italië zouden overbodig maken. Het schijnt intusschen thans te vreezen, dat Frankrijk spoedig gedwongen wordt om troepen in Savoye te laten inrukken. Men heeft reeds gezien, dat de Kamer der Gedeputeerden in Turin gevoeld heeft den wapenstilstand te erkennen, die evenwel door de nieuwe Koning zelf geteekend is.

Volgens de laatste berichten, die echter nader bevestigd dienen te worden, zouden de Piemontesche revolutionairen er luide van spraken, om Koning Victor Emanuel af te zetten, en de republiek uit te roepen. De Koning zou zich naar het leger begeven en eene oproeping aan het volk gedaan hebben, na de tegenwoordige Kamer te hebben ontbonden.

Indien nu deze geruchten zich hevestigen, dan zullen zij de Oostenrijkers dwingen dieper in Piemont te dringen en in dat geval zou het Alpenleger gedwongen zijn om te interveniëren. Men verzekert dan ook reeds te Parijs, dat de troepen order bekomen hadden, zich naar de uiterste grenzen te begeven.

DUITSCHLAND.

WIESBADEN, 28 Maart.

In de zitting van de Kamer van gisteren werd behandeld de bekende zaak van prins Metternich, ten aanzien van zijn domein Johannisberg. — Uit het daarover uitgebragt rapport bleek, dat de Regering van Nassau dit domein na de gebeurtenissen in 1848 bezet had, niet alleen om het te beveiligen tegen het verbitterde volk, maar ook wegens hare aanspraken op de belastingen, welke Metternich sedert 1815 geweigerd had te betalen, en die nu eene som van 70,652 fl. bedroegen. — Oostenrijk beweerde, „dat Johannisberg vrij van belasting was.” De Kamer besliste, „de regis-aanspraak op den Johannisberg voor 's hands te handhaven en daarover later door scheidsregters te doen beslissen, maar reeds nu de bovengemelde som te eischen, en, in geval van weigering om te betalen, dwangmiddelen te gebruiken.”

FREIBURG (BADEN), 28 Maart.

Zoo even, des avonds te 8 uur, heeft de veroordeeling van de republikeinen Gustaf Struve en Karl Blind plaats gehad. Op alle vragen, betrekkelijk de gebeurtenis in April, verklaarden de gezworenen G. Struve voor „niet-schuldig,” dewijl de zaak „ingevoelge de revolutie” geschied is. — De vragen nopens de September-gebeurtenis werden gedeeltelijk met „schuldig” beantwoord, doch met bijvoeging: „met verzachtende omstandigheden.” — Struve en Blind werden daarop veroordeeld tot 8 jaren tuchthuisstraf en in de kosten. [Daar in Baden de doodstraf afgeschaft is, zoo was levenslange tuchthuisstraf het meest wat de regter kon uitspreken. De eisch tegen Struve en Blind was acht jaren straf, en deze is ook uitgesproken. Daar thans in Baden het cellulaire stelsel ingevoerd is en 2 jaren cellulaire opsluiting met 3 jaren tuchthuisstraf zijn gelijk gesteld, zoo zal de straf van Struve en Blind slechts 5 jaren en 4 maanden duren.]

WEENEN. 31 Maart.

De heer *Schwarzer*, ex-minister en redacteur der korteling verbodene *Allg. Oesterr. Zeit.*, is door den krijgsraad tot 48 uren huisarrest veroordeeld.

Men verneemt, dat een koerier uit Zevenbergen het berigt heeft aangebracht, dat *Dem* aldaar geheel door de Russen is verslagen; — dat hij getracht heeft, naar Wal-lachije te ontkomen, en dat reeds vijf zijner hoofdelieden, ter zake hunner gepleegde wredeheden, door de Russen zijn opgehangen. — Naar luid van berichten uit Pesh, zouden de Hongaarsche insurgenten hunne strijdkrachten bij Oud-Arad bijeen trekken, om aldaar een hoofdtreffen af te wachten.

Uit een legerberigt van den maarschalk *Radetzky*, van den 24sten, uit Novarra, blijkt, dat de Piëmontezen den 23sten aldaar 50.000 man bijeen hebben gehad, en dat de maarschalk van zijne zijde vier zijner legercorpsen in het gevecht heeft gebracht.

Hij stelt het verlies des vijands op 2 à 3000 gevangenen, 3 à 4.000 dooden en gekweten, waaronder 2 generaals, en 12 stukken geschut; — het zijne op 2 à 3000 dooden en gekweten, waaronder 10 hoofdofficieren.

BERLIJN. 1 April.

Over de al of niet aanneming der keizerlijke waardigheid door den Koning, blijven nog steeds de meest verschillende geruchten in omloop. Algemeen blijft men echter gelooven, dat de aanneming verboden zal zijn aan de voorwaarde van de goedkeuring der Vorsten. Met uitzondering van Hannover, twijfelt men niet aan de goedkeuring der Vorsten van het Noordelijk Duitschland.

Men hoort thans personen, die ook aanmerkelijke stoffelijke belangen vertegenwoordigen, en die te voren niet zeer ingenomen waren met het denkbeeld eener Duitsche eenheid, zich luide verklaren vóór het aannemen der Keizerlijke waardigheid door den Koning van Pruisen; ofschoon zij niet geheel instemmen met de meening, dat deze aanneming onvoorwaardelijk zoude behooren te zijn.

Het berigt der verkiezing heeft niet zoo veel bijval gevonden als wel verwacht werd. Het staatsministerie heeft be-raadslaagd over die hooge aangelegenheid. Verscheidene minis-teren moeten de meening geuit hebben, dat men Z. M. niet aan kon raden, de Keizerskroon uit de handen der Rijksvergadering, zonder het bedingen van verscheidene voorwaarden, aan te nemen.

In de Tweede Kamer heeft de minister v. *Brandenburg* aangekondigd, dat, zoodra de „voor de toekomst van Duitsch-land, van Pruisen en van het stamhuis van *Hohenzollern*, hooggewichtige besluiten zullen zijn ontvangen, men de wege de vereischte voorstellen zal doen, en dat de Regering den weg zal volgen, dien zij zich te voren heeft afgekend, en die gewisselijk ook den bijval der Kamer zal verwerven.”

Heden heeft op Charlottenburg een groot familie-diner plaats. Daar zal de Frankfortsche deputatie met alle eerbe-wijzingen ontvangen worden.

Met uitzondering van de *Preuss. Ztg.*, het orgaan der uiterste regterzijde, en van de *Constitutionn. Ztg.*, geïnspi-reerd door den heer *Hansemann*, die bij het stelsel van schei-ding of directoire volhardt, zijn al de dagbladen hier ter stede Frankfortsch, keizerlijk en unitair gezind geworden.

Van den 2den. Het Pruisische ministerie heeft heden, in de kamer, eene verklaring gedaan ten aanzien van de aanneming der Keizerlijke Kroon door den Koning van Pruisen. Het ministerie verklaarde, „dat het toetrad tot Duitschlands eenheid en vrijheid, — erkende, dat de jongste Frankfortsche besluiten een vooruitgaande stap waren op den weg van Duitschlands ontwikkeling, — dat het alles zou aan-wenden om die ontwikkeling te bevorderen, — maar dat die besluiten slechts verbindende waren voor de regeringen, die daartoe uit eigen beweging bijtraden en dat het alles zoude aanwenden, om zulk eene toetreding te bevorderen.”

Te zes en een half uur, heden avond, is de Frankfortsche deputatie hier aangekomen en met eerbewijzingen ontvangen.

FRANKFORT, 1 April.

Wij bevinden ons thans in eene tusschen-regering en zien met de grootste spanning het besluit des Konings van Pruisen te gemoet. — De Oostenrijksche en Beijersche afgevaardigden en de clericale partij voeden nog hoop, dat de genoemde monarch de waardigheid niet zal aannemen, zonder de toe-stemming der gezamenlijke Deutsche Vorsten en de goedkeu-ring der Deutsche Constitutie door hunne Regeringen. Daar-entegen hebben 150 der erkeizerlijke afgevaardigden, die in den Weidenbusch bijeenkomen, zich verbonden, om geene verandering in deze Constitutie te dulden, om 'even, van welke zijde die worde voorgedragen.

Over 'algemeen heeft het besluit een' goeden indruk gemaakt. De democraten schijnen het zich te laten welgevallen, uit-hoofde van de Beginselen, welke in de Constitutie zijn op-genomen.

Honderd en dertien Oostenrijksche afgevaardigden bij de Rijksvergadering te Frankfort hebben vormelijk protest te-gen de verkiezing van den Koning van Pruisen tot Duitsch Keizer opgemaakt. Onder de overigen, welke zich van de stemming onthouden hebben, behooren 22 Pruisische, 51 Beijersche, 15 Saksische, 17 Wurtembergsche en 10 Baden-sche leden.

Het gerucht, alsof de Oostenrijksche partij een *contra-parlement* in Heidelberg zoude willen vestigen, is ongegrond.

De vraag, of de Koning van Pruisen de Keizerlijke Kroon zal aannemen, houdt natuurlijk ieder hier bezig, en zelfs de meest keizerlijk gezindten beginnen thans te begrijpen, dat hunne geheele overwinning zich tot dusver slechts tot eene hoop bepaalt. Immers nam de Koning van Pruisen de kroon niet aan, wat dan? — En dat de Koning althans eenige moeilijke voorwaarden tot die aanneming maken zal, betwijfelen doorgaans goed onderrigte personen in geenen deele. Men is alzoo alle moeilijkheden nog niet te boven.

De graaf *Törring*, een van de rijkste grondeigenaars in Beijeren, heeft zich met de prinses *Therese v. Thurn en Taxis* verloofd en haar een *pomp banknoten* ten geschenke gegeven.

KEULEN, 1 April.

De aartsbischof van Keulen heeft, gebruik makende van de vrijheid, die uit de jongste politieke gebeurtenissen ontstaan is, de geestelijke regtbanken hersteld: 1) eene regtbank van eersten aanleg voor het aartsbisdom; 2) eene regtbank voor dezelfde hoofdstad als appèlgericht voor het geheele geestelijke gebied der provincie. Deze laatste regtbank zal door den aartsbischof zelf gepreseed worden.

GROEBRITTANJE.

LONDON, 31 Maart.

De schepen *Gustave* en *Ville d'Eu* zijn gisteren alhier aangekomen met 268 kisten met voorwerpen van waarde van de ex-keizerlijke familie van Frankrijk.

Van den 2den April. De kapitein van het [met zoo vele miljoenen waarde, deze dagen hier aangekomen] West-indische stoomschip *Dee* is onder arrest hier te lande aange-bragt, omdat hij op de reis twee matrozen had neergesabeld.

FRANKRIJK.

PARIS. 31 Maart.

De Italiaansche kwestie in de Nat.

Vergadering.

Twee dagen lang sprak men in de Fransche Nationale Ver-gadering over de Italiaansche kwestie. De heeren *Billaud* en *Ledru-Rollin* hielden gisteren, met al hunne bitterheid, de Fransche politiek, en de laatste ging (zoo als hij meest altijd doet) van het staatkundig terrein op dat der personali-teiten tegen de heeren *Thiers*, *Molé* en *Duvergier de Ha-ranno* over.

Heden zijn de debatten voortgezet, en nam ook de generaal *Cavaignac*, wiens vroegere politiek te veel in 'gedrang kwam, dan dat hij geheel zou mogen zwijgen, het woord. Hij verdedigde zijne politiek, en gaf zich veel moeite om aan te toonen, „dat er groot verschil bestaat tusschen de staatkun-dige kwestie van heden en 't verleden, en er dus wel degelijk onderscheid bestaat tusschen zijne politiek en die van het te-genwoordig Bestuur. 't Gelukte hem echter niet; hij was niet helder in zijn betoog.

Ni hem trad de heer *Thiers* op en hield eene heerlijke redevoering over den tegenwoordigen staat van Europa en over de dwaasheid, die Frankrijk zou begaan, als het zich in een' oorlog wikkeld, die het geheele vaste land tegen de Republiek in 't barnas zou jagen.

„Driederlei politiek, — zeide hij, — kan men in de Itali-aansche zaken volgen: den oorlog, de onderhandelingen en eene gemengde politiek, die 't air aanneemt alsof zij iets doet, die geene conferentiën uitlokt, doch ook den oorlog niet declareert.” Des heeren *Thiers* staatkunde zou zijn: onderhandelen.

De discussie is geëindigd met de aanneming, door 444 stemmen tegen 320, van de dagorde, welke de heer *Bixio* had voorgelagen, maar verkort, doch tevens versterkt door een amendement van den heer *Pagnerre*, dat er uit had doen nemen alles, wat vrouwen der Vergadering in het ministerie aankondigde. — De aangenomen lezing luidt nu als volgt:

„De Vergadering verklaart, dat, indien de uitvoerende magt, om de ongeschondenheid van het Piëmontsche grond-gebied te beter te beschutten (*garantir*) en de eer van Frankrijk te beter te waarborgen (*sauvegarder*), oordeelt hare onderhandeling door eene deelswijze en tijdelijke be-zetting van eenig punt van Opper-Italië te moeten onder-steunen, zij bij de Vergadering de opregtste en volkomen-ste medewerking zal vinden.”

[Men vraagt nu, wat de Fransche Regering doen zal? Luidens de dagorde, is zij nu bijna verplicht eenig punt in Italië te bezetten; doch daar dit punt niet bepaald is, gist men reeds, — althans zoo op de uitdrukking „Opper-Italië” niet te zeer wordt aangedrongen — dat zij daartoe den Romeinschen staat, als het minst gevaarlijke zal kiezen.

De anders nog al bedaarde *National* laat zich heden volgender wijze uit over de deliberatiën van het comité der buitenland-sche zaken van de algemeene Vergadering.

„Welke beschimping! De Italiaansche revolutie is ver-kocht en overgeleverd door *Karel Albert*, zoo als de Itali-aansche patriotten verraden en aan den beul geleverd wer-den door dienzelfden man in 1821. Die daad wordt vol-bragt met medeplichtigheid van *Louis Bonaparte*, van *Barrot*, de vrijwilliger van 1815, en van al de afvalligen, die zich in den Raad van de Republiek ingeschreven hebben, en die menschen zou men eene declaratie van vertrouwen schenken!”]

— De bevolking dezer hoofdstad is nog al onrustig. De Regering heeft weder maatregelen van voorzorg genomen. Gisteren zijn al de troepen in de kazernen geconsigneerd ge-weest, en heden doorkruisen talrijke patrouilles de straten.

— Alle dagen stroomt eene menigte burgers naar het secre-tariaat van het comité der straat Poitiers, om inschrijvingen te doen voor de Antisocialistische Propaganda. Het is een voor Frankrijks toestand zeer geruststellend verschijnsel. De *Constitutionnel* heeft voor 2000 en de *Presse* voor 1000 fr. deel genomen.

— Uit Marseille is met den telegraaf de tijding overgebragt, dat berichten van het Engelsch-Indische leger van den 26sten Februari inhouden, dat sir *H. Gough* eene belangrijke over-winning op de Sikhs heeft behaald, die geheel verstoord zijn en op de vlugt gedreven, met achterlating van hunne tenten en een groot deel hunner artillerie. — Deze telegra-fische dépêche wordt heden door het regeringsblad medegedeeld.

Van den 1sten April. De president der Republiek heeft gisteren een bezoek gebracht aan mevrouw de markiezin de *Lon-donderry*, die in der tijd, bij Koning *Lodewijk-Philips*, zeer vele pogingen heeft aangewend om hem zijne vrijheid terug te doen krijgen.

— *Proudhon* heeft zich door de vlugt onttrokken aan de uitvoering van het tegen hem gewezen vonnis van boete en gevangenisstraf.

— De *National* zegt heden: „Het is gedaan! De Nat. Vergadering heeft zich niet meer aan haar programma van den 24sten Mei! De orde van den dag *Bixio-Payer*, welke aan de ministers van *Louis Bonaparte* de zorg opdraagt, om de eer van Frankrijk in bescherming te nemen, dat wil zeggen, de schande van het republikeinsche gouverne-ment, is aangenomen!”

— De democraten zijn thans ijverig in de weer met het bewerken van het volk, en vermanen hetzelfde, om toe te zien, dat ware volksvrienden voor de aanstaande wege-vende vergadering worden gekozen. Onlangs is hier ter stede eene voorloopige kiezersvergadering gehouden, bij welke gelegen-heid de beruchte *Thur* het navolgende heeft verkondigd: „Wij zijn in 1830 bedrogen en bestolen door de valsche republikeinen; daarna hebben wij de maand Februari ge-vierd met gewerschoten en barricaden; wij worden echter op nieuw bedrogen en bestolen door de koninggezinden; welken dan, gij allen kiezers! wreekt u op hen, door aan hen uwe stemmen niet te geven.”

— Men weet nog niet met zekerheid waar *Karel Albert* aangekomen is. Gisteren zeide men, te Genève; heden zegt de *Constitutionnel*, dat hij zich door midden-Frankrijk naar de Spaansche grenzen spoedt. Volgens de *Patrie*, heeft hij zich naar Portugal ingescheept, en zou de president der republiek hem een' afgezant hebben toegezonden, om hem eene veilige schuilplaats in Frankrijk aan te bieden.

BELGIE.

BRUSSEL, 1 April.

De instructie heeft over het komplot van Brussel nog niets kenbaar gemaakt; en wat aangaat die dagbladen, welke hoe-genaamd geen gewigt aan de ontdekking van het komplot hechten, die het bestaan er van betwijfelen, — zoo kan men verzekeren, dat de instructie zal aantoonen hoe er te doen was met een zeer ernstig komplot.

Achtien beschuldigen zijn gearresteerd, twee zijn er maar in vrijheid gesteld; er zijn alzoo nog 16 over, op welke zeer zware beschuldigingen op rusten.

NEERLAND.

's GRAVENHAGE, 2 April.

Z. M. heeft dezer dagen de volgende benoemingen ge-daan: tot kommandeurs der orde van den Nederlandschen Leeuw, den heer mr. *J. Op den Hooff*, vice-president, en den heer mr. *G. A. G. van Maanen*, procureur-generaal bij den Hoogen Raad der Nederlanden; tot kommandeurs van de orde der Eikenkroon, den geheim-legatierraad *Wekherlin*, secretaris van H. M. de Koningin, en den heer dr. *G. Simons*, directeur van koninklijke akademie te Delft; tot ridders der orde van den Nederl. Leeuw, de heeren *Rochussen*, kunst-schilder, en van der *Doet*, pianist, te 's Hage; de heeren *H. Stroetman* en *W. J. Kemper*, leeraren aan de koninklijke akademie te Delft; tot ridders der orde van de Eikenkroon, de heeren *Waldorp*, kunstschilder te 's Hage, *A. van der Spuij*, directeur der domeinen van wijlen Z. M. Koning *Willem II*, in de omstreken van 's Gravenhage, en *L. P. Cavin*, bibliothecaris van wijlen Z. M. den Koning.

— Aan de leden van de Tweede Kamer der Staten Generaal is thans medegedeeld het verslag der commissie van rapporteurs voor het ontwerp, houdende eene belasting tot dekking van het te kort over 1848 en 1849. Zij ziet zich verplicht, daarbij op den voorgrond te stellen, dat de uitkomst van het plaats gehad hebbend onderzoek, zoo wel wat de algemeene strekking als wat het bijzonder zamen-stellen der wet betreft, *alles behalve gunstig is geweest*. — Men heeft in de afdeelingen, in de eerste plaats, onderzocht, in hoe verre de behoefte, om reeds dadelijk middelen tot dekking der beide te korten over 1848 en 1849 aan te wijzen, werkelijk geacht kan worden aanwezig te zijn. Nagenoeg algemeen heeft men zulks, wat het vermoedelijk te kort van 1849 betreft, niet kunnen toestemmen. Terwijl men alzoo, bij de behandeling der tegenwoordige zaak, het vermoedelijk te kort over 1849 geheel buiten rekening meent te moeten laten, is tevens door verscheidene leden het bestaan der be-hoefte tot dekking van zoodanig te kort, als de Regering voor 1848 opgeeft, op meer dan éénen grond bestreden. In al de afdeelingen is de vraag, of, — aangenomen, dat er een tekort van omstreeks tien miljoenen guldens bestaat, — de Kamer zich geneigd en geroepen kan gevoelen, nu reeds mede te werken tot eenen definitieven maat-regel, om in het dekken van dat te kort te voorzien, regstreeks ontkennend beantwoord. Terwijl men algemeen de aanneming van het tegenwoordig wets-ontwerp onmogelijk acht, zoo laag niet meer-dere en betere waarborgen omtrent het financieel stelsel der Re-

gering verkregen zijn, heeft de overgrootste meerderheid te keene-gegeven, ook afgescheiden van dat hoofdbezwaar, niet te kunnen instemmen met het denkbeeld, om het bestaande te kort door een belasting op de inkomsten, hoedanig dan ook gewijzigd, te dekken. Bij dezen loop der overweging gevoelde men zich genoot, naar een ander meer aannemelijk middel tot dekking van het te kort rond te zien, hetwelk dan aan de Regering zou kunnen wor-den aanbevolen, opdat zij daartoe, ter vervanging van haar voor-stel, de toevlugt zou kunnen nemen. In de eerste plaats is het denkbeeld in aanmerking gekomen van eenen verkoop van gron-den op Java en het te gelde maken van schatstijljetten of staats-papier, hetwelk op de opbrengst dier gronden zou worden geaffecteerd en daaruit afgelost. In de tweede plaats is door een niet onaanzienlijk aantal leden het denkbeeld voorgestaan de creatie van muntpapier, tot een bedrag, hetwelk hoogstens 15 miljoen, en dus tot het cijfer van het door de Regering ge-raamd te kort over de beide jaren 1848 en 1849, zou kunnen klimmen. In de derde plaats is door eenige leden het denk-beeld geopperd, „dat het tegenwoordig te kort te boven zou kunnen worden gekomen door het tot stand brengen van afdoen-de, diep doortastende bezuinigingen op de loopende dienst en de twee of drie volgende jaren. Eindelijk heeft het ondersoek der voordragt vrij algemeen tot de overtuiging geleid, dat zelf van het standpunt, waarop de Regering zich plaatst, en dat geheel afgescheiden van de voorafgaande beschouwingen, die voor-dragt niet aannemelijk zou zijn.

Van den 4den. Z. Exc. de gepensioneerde gen. maj. jhr. *R. A. Klerck*, buitengewoon adjudant van Z. M., is door H. D. benoemd tot chef van het militair huis des Konings, en Z. Exc. de gepensioneerde luitenant-generaal *Boreel* tot grootmeester van het huis des Konings, bijzonder belast met als zoodanig dienst te doen bij H. M. de Koningin.

— Naar wij vernemen heeft Z. M. benoemd tot ridder grootkruis der orde van den Nedelandschen Leeuw, Z. Exc. den heer *Lightenvelt*, minister van buitenlandsche zaken, en tot ridder dier orde den heer *W. F. van Otterloo*, hofraad, secretaris van Z. K. H. Prins *Frederik* der Nederlanden.

AMSTERDAM, 3 April.

De Maatschappij tot nut der Israelieten in Nederland heeft zich gisteren gevestigd door het benoemen van haar hoofd-bestuur. Daartoe werden bij meerderheid van stemmen ver-kozen de heeren *L. R. Bischoffsheim*, dr. *Sarphat*, mr. *A. S. van Nierop*, dr. *van Lier* en dr. *Teixeira de Mattos*. Allen te Amsterdam, mr. *A. de Pinto*, te 's Hage; mr. *J. E. Goudsmid*, te Leiden; mr. *H. H. Tels*, te Rotterdam, en mr. *S. J. van Lier*, te Utrecht.

— Wij vernemen, dat zich eene commissie alhier be-gevestigd, met den heer burgemeester aan het hoofd, tot in-zameling van gelden tot oprigting van een standbeeld voor *Willem II*, binnen Amsterdam.

— Volgens brief uit Suriname, dato den 10den Feb-ril, wordt gemeld, „dat de schoone vooruitzichten der ka-toenpluk verdwenen zijn, daar in een paar nachten de *wurm* de geheele pluk op bijna alle plantaadjes vernield heeft.

— Door de Nederl. Handel-Maatschappij zijn bevraacht 5 schepen, waaronder *Adolf van Nassau*, kapt. *D. Doornik Borchers*.

ROTTERDAM, 2 April.

Heden morgen is de stoomboot op Geertruidenberg van hier vertrokken, ten einde het stoffelijk overschot van Z. M. Koning *Willem II* van die stad af te halen. De stoomboot is geheel en al zwart, het achterste gedeelte van het verdek met zwarte kleeden bedekt, op welk gedeelte eene katafalk geplaatst is van zwart laken, met zilveren lambrikins en met zilver afgezet, in de frontespiec acht en voor twee koningskroonen, en op de hoeken zwarte pluimen, terwijl het geheel gedekt is met eene zwarte tent van het achterschip af tot tegen den schoorsteen.

H. M. de Koningin-Weduwe, H. K. H. de Erfgroothe-rogin van *Saksen-Weimar-Eisenach* en Z. K. H. Prins *Hen-drik* der Nederlanden zullen zich aan boord van die stoom-boot bevinden tot aan deze stad, en zal Dingsdag in de namiddag, met een' plegtstatigen stoet, het Koninklijk lijk in tegenwoordigheid van Z. M. Koning *Willem III* en de Koninklijke Prinsen, in de rouwzaal aan de woning van den heer directeur der marine worden gedeponneerd; zul-lende H. M. de Koningin-Weduwe, H. K. H. de Erfgroot-hertogin van *Saksen-Weimar* en Z. K. H. Prins *Hen-drik* der Nederlanden, benevens een talrijk gevolg, den nacht in die woning doorbrengen.

Behalve de Geertruidenbergsche stoomboot, zullen, naar g-zegd wordt, nog vier stoombooten, tot overbrenging van het gevolg enz. morgen herwaarts komen.

De benedenzaal in een der gebouwen aan 's Rijks we-alhier, waarin het lijk van Z. M. Koning *Willem II* zal worden geplaatst, is geheel met zwart behangen, en verder nagenoeg op gelijke wijze als tijdens het stoffelijk over-schot van Z. M. Koning *Willem I* herwaarts werd over-gebragt, smaakvol en indrukwekkend ingerigt. De lij-troon is ook diemaal met zwart fluweel met witte ver-ring en zilveren ornamenten gedrapeerd, en achter teg-den opstand, waarop het verhemelte rust, ziet men het goud en zilver gedrapeerd Koninklijk wapen, met zwart krip overtoegen, terwijl de trappen met zwart en zilver bedekt zijn. Voor den troon rust, op een piedestal, zwart met zilver, de Koninklijke kroon, op een rood flu-weelen kussen, met goud galon en afhangelende kwasten ter wederzijde daarvan, en verder rondom den lijktroon staan tabouretten, tot plaatsing der rijksraden en ridders. den. Zes zilveren kandelabers, met zwart laken overtoegen en met zilveren doodshoofden, zijn tot verlichting der zaal bestemd.

Gisteren en heden is voor het publiek de rouwkamer van de prachtige lijkstet te zien, waarin het stoffelijk over-schot van wijlen Z. M. Koning *Willem II* zal worden ontvange. De aandrang om deze laatste verblijven des geëerbiedigd ontslapene te zien is zoo groot, dat de militaire ma- met moeite het publiek kan tegenhouden.

's HERTOGENBOSCH, 2 April.

Bij het onweder van den 30sten Maart is de bliksem, des middags te half drie, in den toren van de R.-C. Kerk te O-gelagen, waardoor op twee plaatsen brand ontstond. Men is den brand echter spoedig meester geworden.

UTRECHT, 2 April.

Met veel genoegen vernemen wij, dat het Z. M. ons Koning behaagd heeft, de vervaardiging van een gedenk-schrift ter vereering van de nagedachtenis van Hoogstede-zelfs Vader *Willem II* aan een' onzer meest uitstekende schrijvers, aan een' man op het gebied van letterkunde en geschiedenis evenzeer bekend, met één woord, aan den Amsterdamschen hoogleeraar *J. Bosscha* op te dragen. Men dan iemand voorzeker is deze berekend, om den Koni-gin en den Held een gedenkteeke, zijner waardig, op te rigten. (Nederl.)

— De Palm-Faardenmarkt was heden zeer levendig, waren 925 paarden aangebragt. De handel was zoo hie-als daags te voren aan de Bilt, enz. belangrijk. Fransche en Belgische kooplieden kochten tegen goede prijzen de paarden op.

ZWOLLE, 2 April.

Men verneemt met genoegen, dat, in verband met de commissie ter oprigting van een standbeeld, binnen 's Gravenhage, voor Z. M. Koning *Willem II*, — zich ter de-stede gevormd heeft eene sub-commissie, bestaande uit de heeren *J. W. Piepers*, president, mr. *W. Tobias*, mr. *J. A. Heerkens*, *L. N. Schuurman* en jonkhr. mr. *W. G. Hooft*, secretaris-thesaurier, welke sub-commissie zich reeds in an-raking heeft gesteld met de commissie in 's Gravenhage.

GEBOORTE- EN HUWELIJS- EN STERFBERICHTEN.
*.. GRONINGEN, 30 Maart 1849. Heden beviel van een' ZON R. VAN BUUREN, geliefde Echtgenoot van **M. TEN CATE.**

Enige kennisgeving.
*.. Heden beviel voorspoedig van een' ZON GEERTJE U. ZUIDERVEEN, geliefde Echtgenoot van **M. T. KANAKEMORG.**
O. PEKELA, 30 Maart 1849.

*.. Bevallen van een' ZON MIETJE E. MOLEMA, Echtgenoot van **L. BOUWMAN.**

DROGHEHAM, 1 April 1849.
*.. Heden is bevallen van een' ZON C. M. PRIJZER, geliefde Echtgenoot van **H. G. EFTING.**

WINSCHOTEN, 1 April 1849.
*.. Heden beviel van een DOCHTER DINA ELIZABETH PAPP, geliefde Echtgenoot van **J. L. SCHENKEL.**

ASSEN, 1 April 1849.
*.. Heden beviel voorspoedig van een' wêlgeschapen ZON F. C. CLEVERINGA, geliefde Echtgenoot van **T. F. STUIVINGA, Predikant.**

HEVESKES, 3 April 1849.
Enige kennisgeving.
*.. Heden beviel mijne Echtgenoot CATHARINA JOHANNA JEUN van een wêlgeschapen DOCHTER.
Zij, die reeds vroeger, in haar eerste huwelijk met M. KREUGER, binnen een reeks van 13 jaren, 14 levende en 1 dood Kind ter wereld heeft gebragt.
APPINGEDAM, 3 April 1849.

JOHN. WOLBERS, Fabrikant in Buillaken en Lijndoch.
*.. GRONINGEN, 4 April 1849. Heden beviel van een DOCHTER JACOBIA GRASHUIS, geliefde Echtgenoot van **H. VAN KRAAGTEN, Blaauwverwer aan het Zuiderdiep.**

*.. Heden beviel van een wêlgeschapen DOCHTER W. E. BARTELS, Echtgenoot van **G. MEULMAN.**

GRONINGEN, 5 April 1849.
*.. Getrouwd:

A. WEITS, van Delfzijl, en B. W. PROEK.

WILDERVANK, 29 Maart 1849.
Enige kennisgeving.

*.. Heden overleed, na een korte maar hevige ongesteldheid, mijne geliefde Echtgenoot T. C. T. GARRELT, in den ouderdom van ruim zeventien jaren.
ANNERVERSCHE KANAAL, 31 Maart 1849.
L. M. SCHUKKING.

*.. Ons geliefd Kindje HERMANNUS ELLENS, nog geene 11 weken oud, werd ons heden morgen door den dood weggerukt.
GRONINGEN, 4 April 1849.

*.. Heden namiddag overleed, in den jeugdigen leeftijd van ruim 4 jaren, onze eenige en geliefde Zoon EGBERT.
GRONINGEN, 4 April 1849.

J. TILLEMA en ANNA POTHUIS.
*.. Heden morgen overleed, tot onze innige droefheid, zeer onverwacht, aan een kortstondige ziekte van slechts vijf dagen, onze waarde Vader en Behuwd-Vader HESSEL SIJBOITS DETHMERS, in den ouderdom zeventien jaren en zeven maanden, nalatende een talrijk kroost, die allen het verlies van den overleden Vader kunnen beëffen.

WESTERLE, 4 April 1849.
S. H. DETHMERS, Uit aller naam.

*.. Heden overleed, tot bittere droefheid van hare Kinderen, aangehuwde Kinderen en hoogbejaarde Moeder, in den ouderdom van negenenvijftig jaren, H. VAN BOLHUIS, Wedw. J. ROEMERS.
GRONINGEN, 4 April 1849.

LEVEN EN AFSTERVEN VAN Z. M. WILLEM II, wordt aan de Boekverkooper **A. C. VAN DER VEEN**, aan de Grootte Markt, voor 5 Centen, uitgegeven.

*.. Gebr. **MULLER**, Boekhandelaars te 's Hertogenbosch, geven uit:

DE DOOD DES KONINGS.
BRIEF van Dr. G. D. J. SCHOTEL, Predikant te Tilburg, aan Dr. H. P. TIMMERS VERHOEVEN, Predikant te 's Gravenhage. Prijs f 0,40.

*.. Behalve de meest nauwkeurige berichten, 's VORSTEN ZIEKTE en STERVEN betreffende, bevat dit Boekje een keurig VERS van Dr. J. P. HASEBROEK, bij den DOOD DES KONINGS.

*.. Uit kracht van een behoorlijk geregistreerd Bevelschrift van Z.E.A., den Heer REGTER-COMMISSARIS in het Faillissement van **HENDERIKUS BOM**, Koper en Bliklager te Nieuwe Pekela, roept de ondergeteekende diens SCHULDEISCHERS, voor zoo verre heden niet verschenen of vertegenwoordigd, alsnog, ter VERIFICATIE hunner VORDERINGEN, op tegen MAANDAG, den zeventienden dezer maand APRIL, in de GEHOORZAAL der ARBONDISSEMENTS-REGTBANK te Winschoten, des voormiddags te tien uur; zullende in die TWEEDE en LAATSTE BIJERNKOMST ten slotte definitief worden beslist over het heden door den Gefailleerde aangeboden ACCOORD van VIJFENTWINTIG ten HONDERD.

WINSCHOTEN, 2 April 1849.
De Curator: Mr. W. R. EMMEN.

Ten overstaan van Mr. J. W. QUINTUS, Notaris te Groningen, zullen, op **WEDN**, VRIJDAG, den 6den April 1849, des avonds te 7 uur, ten Huize van den Kastelein **T. G. MEINEMA**, aan den Straatweg onder **Dorkwert**, voor één Seizoen, publiek worden verhuurd: Ongeveer 21 Bunders best GROENLAND, toebehoorende aan de Kinderen van en gelegen bij de Plaats van de Weduwe A. J. GERBER, aan den Straatweg onder **Dorkwert**, en zulks in percelen, om te Hooijen en te Weiden.

Op Maandag, den 16den April
1849, des voormiddags te 10 uur, en vervolgens, zal, ten verzoeken van — en voor de Behuizing bewoond door den Heer H. J. WEENINK, Oostzijde in de Oosterstraat, te Groningen, publiek worden verkocht: Een zeer nette en deftige **INNEBETEL**, bestaande in fraaie MAHONIE- en EIKENHOUTEN MEUBELN, SPIEGELN, SCHILDERIEN, PORSELEIN, GLAS- en AARDEWERK, KOPER-, IJZER-, TIN- en BLIKGOEDEREN, KAGCHELS, VLOERKLEEDEN, beste BEDDEN met TOEBEHOOREN, LINNEN- en TAFELGOED, eenig ZILVER, 5 à 6000 **WONFLESSCHEN**, ENZ.

Te bezien Zaterdag vóór den Verkoop, des voormiddags van 10—12 en des namiddags van 2—5 uur.
Mr. J. W. QUINTUS, Notaris.

Ten overstaan van Mr. J. W. QUINTUS, Notaris te Groningen, zullen, op **WEDN**, VRIJDAG, den 6den April 1849, des avonds te 7 uur, ten Huize van den Kastelein **T. G. MEINEMA**, aan den Straatweg onder **Dorkwert**, voor één Seizoen, publiek worden verhuurd: Ongeveer 21 Bunders best GROENLAND, toebehoorende aan de Kinderen van en gelegen bij de Plaats van de Weduwe A. J. GERBER, aan den Straatweg onder **Dorkwert**, en zulks in percelen, om te Hooijen en te Weiden.

Op Maandag, den 16den April
1849, des voormiddags te 10 uur, en vervolgens, zal, ten verzoeken van — en voor de Behuizing bewoond door den Heer H. J. WEENINK, Oostzijde in de Oosterstraat, te Groningen, publiek worden verkocht: Een zeer nette en deftige **INNEBETEL**, bestaande in fraaie MAHONIE- en EIKENHOUTEN MEUBELN, SPIEGELN, SCHILDERIEN, PORSELEIN, GLAS- en AARDEWERK, KOPER-, IJZER-, TIN- en BLIKGOEDEREN, KAGCHELS, VLOERKLEEDEN, beste BEDDEN met TOEBEHOOREN, LINNEN- en TAFELGOED, eenig ZILVER, 5 à 6000 **WONFLESSCHEN**, ENZ.

Te bezien Zaterdag vóór den Verkoop, des voormiddags van 10—12 en des namiddags van 2—5 uur.
Mr. J. W. QUINTUS, Notaris.

Ten overstaan van Mr. J. W. QUINTUS, Notaris te Groningen, zullen, op **WEDN**, VRIJDAG, den 6den April 1849, des avonds te 7 uur, ten Huize van den Kastelein **T. G. MEINEMA**, aan den Straatweg onder **Dorkwert**, voor één Seizoen, publiek worden verhuurd: Ongeveer 21 Bunders best GROENLAND, toebehoorende aan de Kinderen van en gelegen bij de Plaats van de Weduwe A. J. GERBER, aan den Straatweg onder **Dorkwert**, en zulks in percelen, om te Hooijen en te Weiden.

Op Maandag, den 16den April
1849, des voormiddags te 10 uur, en vervolgens, zal, ten verzoeken van — en voor de Behuizing bewoond door den Heer H. J. WEENINK, Oostzijde in de Oosterstraat, te Groningen, publiek worden verkocht: Een zeer nette en deftige **INNEBETEL**, bestaande in fraaie MAHONIE- en EIKENHOUTEN MEUBELN, SPIEGELN, SCHILDERIEN, PORSELEIN, GLAS- en AARDEWERK, KOPER-, IJZER-, TIN- en BLIKGOEDEREN, KAGCHELS, VLOERKLEEDEN, beste BEDDEN met TOEBEHOOREN, LINNEN- en TAFELGOED, eenig ZILVER, 5 à 6000 **WONFLESSCHEN**, ENZ.

Te bezien Zaterdag vóór den Verkoop, des voormiddags van 10—12 en des namiddags van 2—5 uur.
Mr. J. W. QUINTUS, Notaris.

DINGSDAG, den 10den April

1849, des namiddags te 2 uur, zullen, voor de Behuizing door T. F. TUUR bewoond, Oostzijde aan het Schuitendiep, te Groningen, ten verzoeken van F. STRATEMEIJER en de Erven van wijlen deszelfs Ehevrouw S. EILERS, publiek worden verkocht: Eenige **MEUBELN**, als: EIKENHOUTEN KABINET, DITO SECRETAIRE, TAFELS, STOELN, HALVE KASTKLOK, KOPER-, TIN-, BLIK-, en IJZERGOED, PORSELEIN, GLAS-, AARDE- en VAATWERK en hetgene meer zal worden gepresenteerd. Te bezien des voormiddags van 10—12 uur.
Mr. J. W. QUINTUS, Notaris.

Op Zaterdag, den 21sten April

1849, des voormiddags te 11 uur, zullen, aan de BOERENPLAATS, door H. HORNHUIS, te Onnen, bewoond, publiek worden verkocht: vier PAARDEN, zijnde 2 BRUINE uitmuntende DRIEJARIGE en 2 schoone TWENTERS; voorts 16 stuks uitmuntend HORENVEE, MELKKOEIJEN VROEGMELKTEN en JONGBEESTEN; eindelijk 1 BOERENWAGEN, 1 CHAIS en hetgene meer te voorschijn zal worden gebragt.
Mr. J. W. QUINTUS, Notaris.

Groot Verkoop van GLAS- EN AARDEWERK EN VERLAKT BLIKWERK.

Op MAANDAG, den 16den April 1849, des namiddags te 2 uur, en volgende dagen, zullen, ten verzoeken van den Heer Mr. S. M. S. MODDERMAN, in hoedanigheid als Curator in het Faillissement van B. A. J. SORMANI, vroeger Koopman in de Steenstraat te Groningen, voor laatst-gemeldes Woonplaats aldaar, in het openbaar, volgens plaatselijk gebruik, ten overstaan van den daartoe benoemden Notaris Mr. W. LAMAN TRIP, alhier, finaal, bij percelen, worden verkocht: Eene groote veelsoortige partij GROS- en FINE GLAS- en AARDEWERK, waaronder KRISTAL en PORSELEIN, benevens een aanzienlijke hoeveelheid zijn VERLAKT BLIKWERK, alles naar den laatsten smaak en zeer goed geconditioneerd, en te bezien des Zaturdags bevorens, des voormiddags van 9 tot 12 en des namiddags van 2 tot 5 uur.

*.. Ten overstaan van Mr. W. LAMAN TRIP, Notaris te Groningen, zullen, op VRIJDAG, den 20sten April 1849, des avonds te 7 uur, ten Huize van den Logementhouder H. VAN DER LAAN, aan de Grootte Markt, alhier, publiek worden te koop aangeboden:

I. De EIGENDOM van ruim 5 Bunders LAND, gelegen te **Uithuistermooien**, bij de Wedw. T. J. OOSTERHUIS onder beklemming in gebruik, voor een jaarlijksche, op Midwinter verschijnende, huur van f 25—00.

II. De EIGENDOM van pl. m. 2 Bunders LAND, mede aldaar, bij W. J. SCHOLTENS en Vrouw onder beklemming in gebruik, voor een jaarlijksche, op Midwinter verschijnende, huur van f 12—00.

III. De EIGENDOM van ruim 1½ Bunder GROENLAND, onder **Niekerk**, Gemeente **Utrum**, gelegen, bij JAN TOBIAS BOS onder beklemming in gebruik, voor een jaarlijksche, op Midwinter verschijnende, huur van f 12—00.

IV. De EIGENDOM van een Behuise HEEMSTED, te **Aduardersijl**, onder **Ezinge** gelegen, bij J. K. SWARTSENBERG onder vaste en alijdurende beklemming in gebruik, voor een jaarlijksche, op den 1sten Mei verschijnende, huur van f 18—00.

V. De EIGENDOM van een Behuise HEEMSTED, mede aldaar, bij R. W. VELDKAMP en Vrouw onder vaste en alijdurende beklemming in gebruik, voor een jaarlijksche, op den 1sten Mei verschijnende, huur van f 9—50.

De Voorwaarden van dezen Verkoop, Titels en Bewijzen zullen op de gewone plaatsen ter lezing liggen.

VERKOOPING VAN KOEIJEN.

Op DINGSDAG, den 17den April 1849, des namiddags te 2 uur, zullen, ten verzoeken en ten Huize van den Kastelein H. MENSINGA, buiten de Boteringepoort, bij Groningen, op 6 maanden Credit, publiek worden verkocht: Ongeveer 30 stuks **VAALMELKTE**, **NIJWELMELKTE** en **KALFMOEIJEN**, alsmede 6 beste **VAARZEN**.
Mr. J. J. DE SITTER, Notaris.

LANDVERHUURING.

MORGEN, ZATURDAG, den 7den April 1849, des avonds te 6 uur, zullen, ten Huize van **WALLENGA**, buiten de Boteringepoort, in de **Koekoek**, voor één Seizoen, worden verhuurd:

Ongeveer 40 Akkers **TUINGROND**, liggende in percelen aan het **Schwerder Klooster**.
Firma Steen & Comp.

BOELDAG VAN HOOI.

WOENSDAG, den 11den April 1849, des voormiddags te 11 uur, zullen, ten Huize van den Kastelein **HENDRIK MENSINGA**, buiten de Boteringepoort, bij Uitmijning worden verkocht: pl. min. 60,000 f puik best **KLEI-HOOI**.
Firma Steen & Comp.

Donderdag, den 26sten April

1849, des namiddags te 2 uur, zal, voor de Behuizing van den Heer W. VAN DRIELST, in de **Peperstraat**, worden verkocht: diverse zindelijke **HUISMOBILIA**, bestaande in **UITTREK- en ANDERE TAFELS**, **STOELN** met **TRUIJEN** en **MATTEN ZITTINGEN**, **KOPER**, **TIN**, 2 **KAGCHELS**, beste **VLOERKLEEDEN**, onderscheidene **VENSTERGORDIJNEN**, **TUINGEREEDSCHAPPEN**, **ROMMELING ENZ.** Te bezien 'smorgens op den dag van verkoop van 10—1 uur.
Firma Steen & Comp.

WEERKUNDIGE WAARNEMINGEN,

gedaan te Groningen; medegedeeld van wege het Genootschap: *Ter bevordering der Natuurkundigs Wetenschappen*.
MAART, 1849.

DAGEN.	BAROMETER op 0°.			THERMOMETER.			VOCHTIGHEIDSTOESTAND.			WINDSTREEK.			LUCHTGESTELDHEID.		
	8 uur.	2 uur.	8 uur.	8 u.	2 u.	8 u.	8 u.	2 u.	8 u.	8 uur.	2 uur.	8 uur.	8 uur.	2 uur.	8 uur.
25	759,40	759,37	759,51	0,8	2,5	1,5	0,89	0,84	0,83	N.O.t.O.	N.O.t.O.	N.O.	betrokken	betrokken	betrokken
26	757,84	757,13	756,92	2,5	3,8	3,2	0,87	0,85	0,89	N.N.O.	"	N.N.O.	"	"	"
27	751,74	749,72	748,91	3,5	4,7	4,8	0,92	0,81	0,88	N.O.t.N.	Z.O.t.O.	N.O.t.O.	"	"	"
28	747,93	747,83	748,50	4,0	5,3	3,4	0,92	0,88	0,80	O.t.N.	O.N.O.	O.t.N.	regen	"	regen
29	747,90	747,76	748,70	3,8	11,6	6,0	0,89	0,70	0,88	O.	Z.O.t.Z.	Z.O.	mistig	bewolkt	helder
30	748,20	748,27	751,12	4,1	13,2	6,8	0,91	0,65	0,88	Z.O.	Z.	Z.	betrokken	"	bewolkt
31	753,85	755,10	756,81	5,8	15,4	9,5	0,89	0,55	0,89	Z.	Z.W.t.Z.	Z.Z.W.	helder	"	"

Te Groningen, bij C. M. VAN BOLHUIS HOITSEMA, Boekdrukker.

DONDERDAG, DEN 12den APRIL 1849

des morgens te 10 uur, zullen, voor de Behuizing en ten verzoeken van Meij. de Wedw. W. DE WITT, aan de Spiehuizen, publiek worden verkocht: **MAH. KABINET**, **STAANDE KLOK** met **SPEELWERK**, **EIKENBINET**, **VIERTANTE TAFELS**, **STOELN**, **SCHILDERIEN**, **OUDE PORSELEIN**, **KOPER**, **TIN**, **VAATWERK**, **KAGCHELS**, **VUURHAARDEN**, **BE**, **GOED**, **FIJN TAFELGOED** en hetgene verder zal gepresenteerd. Te bezien Woensdag, den 11den April, des namiddags van 2—5 uur.

Firma Steen & Comp.

Boelhuis in de Pelsterstr.

Op WOENSDAG, den 11den April 1849, des voormiddags te tien uur, **PUBLIEKE VERKOOP** van moderne **MAHONIE- en EIKENMOU-**
TEN MEUBELN, bestaande in: **SECRETAR**, **COMMODOES**, **TAFELS** en **STOELN**; voorts **LEDEK**, **TEN**, **BEDDEGOED**, een **GLADMANGEL**, **ENZ.**, Alles te bezien DINGSDAG, den 10den bevorens, des middags van 2 tot 5 uur.

BAKKER en WOLTERS, Deurwaarders.

Ten overstaan van den Deurwaarder **HOMAN**, zullen er, op DINGSDAG en WOENSDAG, den 10den en 11den April 1849, te 12 uur, bij de Erven Wedw. J. DIJK, onder **Noordhorn**, publiek worden verkocht: 20 Stuks **RUV**, 6 **PAARDEN**, 20 **SCHAPEN**, de **BOERENREEDSCHAPPEN** en de **HUISMEUBELN**.

Boeldag,

op DONDERDAG, den 12den April 1849, des namiddags te één uur, ten verzoeken en ten Huize van J. E. BO MEIJER, te **Winschoten-Oostereinde**, van: Een vijfjarig **BRUIN RUIN-PAARD**, 12 Stuks **HORENVEE**, 4 **SCHAPEN**, drie **BOERENWAGENS**, een nieuwe **PLOEG**, twee **EIDEN**, **WAAIJER**, **ZEEVEN** en verder **BOERENGEREEDSCHAP**, een **DE KERN**, **TIJNEN**, **BALIEN**, **EMMERS**, **HUISMEUBELN**, als: **KABINET**, **PULPITRUM**, **KLOK**, **TAFEL**, **STOELN**, **BANKEN**, **ENZ.**
B. HAITZEMA VIETOR, Notaris.

UIT DE HAND TE KOO

Eene wêlbekante **IJZERSMEDER**, bestaande in een voor weinige jaren nieuw getimmerd **BEHUIZING**, met de **BEKLEMMING** van dierzelf en **Tuin**, groot 7 Roeden en 20 Ellen, staande en getimmerd te **Pieterburen**.
Gedagidgen vervoegen zich bij den Eigenaar en Bewoener **HAVING W. DIJKEMA**.

UIT DE HAND TE HUI

tegen den 1sten Mei: Een **NIJW** en **GROOTE TUIN**, met 2 **MEERS** met **Houten Vloer**, **Pu**, **Regenwater**, te **Belde**. Te bezien bij **UGES** aldaar.

TE KOOP OF TE HUI

Een **BUITENVERBLIJF**, 4 **KAMERS**, **KEUKEN**, **ENZ.**, benevens een spatieuse **TUIN**, gelegen te **Helpe**. Te bevragen bij **W. VAN BOEKER**.

EEN HUIS EN EENE BOVENWONING

met **VRIJEN OPGANG TE HUUR**. Te bevragen bij **JOH. WOLDRING**, Mr. Smid in Gelkingestraat.

De ondergeteekende, het **VERWEN**, **GEZEMAKEN**, **HUIS- en RIJSTU**, **SCHILDEREN** voor **EIGENE REKEN**, hebbende aangevangen, beveelt zich ten dien behoeftelijk zijnen **Stad- en Landgenooten** aan.
HENDRIK FOKKENS,
ten Huize van E. R. FOKKENS, op den Nieuwen **GRONINGEN, 5 April 1849.**

Ondergeteekende maakt aan hare Begunten bekend, dat zij heeft ontvangen: alle soorten van nieuwe **STROOIJEN** en **ITALIAANS**, **STROOIJEN HOLLE HOEDEN** en geheel **WIT**, **PAARDEHAREN HOEDEN** naar den laatsten smaak alsmede **BLOEMEN**, **LINTEN** en nieuwe **ZIJDEN ST**, **FEN**; ook verlangt men nog eenige **MEISJES**, wi het **HOEDENMAKEN** verkiezen te leeren.
F. VAN SLOTEREN,
Poelestraat, op den hoek van de **Pep**.

Zoo versch uit zee ontvangen: **TEXELSCHE OESTERS**, zeer geschikt om te verzenden. Honderd f 2,20, bij **J. DATEMA**, Grootte Ma

Bij **DE BORN**, in de Nieuwe Boteringepoort, beste **KROPSALADE**, Krop 20 Cent.

Men verlangt, tegen a. s. Mei, als **EERST** **HYPOTHEEK**, een som van **ELF** **BERD GULDEN**. Adres aan het **BUREAU** dezer **COURANT**.

Men vraagt tegen Mei- of November f 200 op **EERSTE HYPOTHEEK**. Te bevragen bij **DRUKKER DEZER**.

Attentie.
Tegen **MEI** aanstaande verlangt de ondergeteekende zijne **KRUIDENIERS-AFFAIRE** een **LEERLIN**. Die dit voegt, adresseere zich bij **J. C. MASKER, te Voer**.

(Vervolg der Nieuwstijdingen.)

ASSEN, 2 April.

De arrond. regtbank te Assen heeft heden uitspraak gedaan in zake der stad Groningen tegen *L. Steenge*, te Eexterveen, en *M. Temmen*, te Annervaeische Compagnie, en daarbij de eischeres niet-ontvankelijk verklaard in hare vordering, strekkende tot veroordeeling der gedaagden tot betaling eener som van f 318, wegens passagiegeld door stads wateren, voor turf van de veenplaatzen no. 12, 13 en 14 der Annervaeische Compagnie en wegens honorair van opmeting over 3 jaren; en zulks op grond, dat de eischeres niet had bewezen, noch zelfs gesteld, dat de gedaagden eigenaars waren van de veenplaatzen, ter zake waarvan de vordering gedaan was, hetgeen door de gedaagden was ontkend, terwijl volgens het Convenant de eisch alleen tegen den eigenaar was ontvankelijk. Tevens is de eischeres in de kosten veroordeeld.

GRONINGEN, 5 April.

Voor het provinciaal gerechtshof te dezer stede is laatstleden Dinsdag de vraag behandeld, in hoe verre eene diakenie wettelijk verplicht is hare behoeftigen te onderhouden, bij welke gelegenheid *mr. A. PAERLIG*, die voor de appellante optrad, navolgende uitspraak aan de verdiensten van nu wijlen den raadsherr *mr. H. O. FERTH* openlijk de welverdiende hulde toebrengt. „De zaak, welke thans aan uieder uitspraak is onderworpen, was reeds ten deele afgepleit, toen een der zetels van de leden van den Hove, door den dood van den raadsherr *FERTH*, ledig geraakte. Twee zetels waren reeds vroeger opengevallen, welke de bewindslieden, die de teugels des bewijds thans besturen, in hunne wijsheid vermeenen, dat gemist kunnen worden, of zelfs overtoellig voor de goede regtsbedeeling geacht kunnen worden. Eene meening, waarin wij, hopen wij, niet zoo lang zullen volharden, dat hierdoor eerlang de regten der justiciablen beleeidigd, deze den betrokken minister deswege voor de bevoegde magt tot verantwoording zullen oproepen. Wij vermeten ons niet hieromtrent ons oordeel te vellen, te meer daar wij thans behoefte gevoelen, om ons hart lucht te geven, door openlijk eene regtmatige hulde toe te wijlen aan de nagedachtenis van den man, die aan zijne dierbaarste betrekkingen niet alleen, maar tevens aan onze vaderstad, ja aan het geheele vaderland, hoezeer dan ook in grijzen ouderdom, toch nog altoos te vroeg is ontruikt. Welsprekender monden dan de mijne hebben veellicht reeds elders uitgewijd in zijnen lof, of zullen nog op vele plaatsen hunne talenten daaraan toewijden. Wij, die hem op deze plaats alleen als regtsgeleerde kunnen beschouwen, behoeven dan ook slechts te wijzen op zijne werken, die hij heeft geleerd, om zijne groote verdiensten in het helderst daglicht te stellen. Ik zal niet spreken van zijne welsprekendheid van den eersten rang, waardoor hij eene reeks van jaren den roem der Groninger balie heeft gehandhaafd. Met name zijn „bekenntenis“ mag ik niet onvermeld laten. Daardoor toch heeft hij niet alleen aan Groningers ingezetenen, maar aan allen, wien het te doen is een' helderen blik te verpen in de gedenkteekenen onzer voorvaders, de gelegenheid gegeven tot diepere nasporing over eene der schoonste instellingen, waarmede, om de woorden van een' der voorvaderen, onze vaderlandsche regtsgeleerdheid is versierd. Die nasporing van de gedenkstukken der oudheid was zijn lust en leven, en hij kon zijnen weestlust verzadigen, door den toegang tot de archieven onzer vaderstad en provincie, waarvan hem het toezicht was toevertrouwd; en zoo er geene andere zijde ware, die hem als den verdienstelijken burger deed kennen, dan zouden zijne verdiensten, als onvernomen navorser der oudheid, hem nog altoos eene eerste plaats aanwijzen onder die mannen, wier namen onder hunne medeburgers steeds zullen schitteren, gelijk de silveren maan onder de mindere hemellichten. En gij, o edele afgestorvene! zie van uit de gewesten der onsterfelijkheid, waarnaar uwe ziel, ontheven van deszelfs aardch hulsel, is heen gegaan; zie met een oog van welgevallen neder op de nederige hulde der balie, waarvan gij eenmaal een der grootste sieraden waart, op de hulde van ons allen, welke wij uwer nagedachtenis openlijk toebrengen.”

Heden is alhier gevatelijk binnengebragt *JOHAN FRIEDRICH MEIJER*, koopman, wonende te Drouwenerveen, nauw Gasselte, als verdacht van te behooren tot de dievenbende, waarvan reeds zoo velen in geregtshanden zijn. Gedurende eenige dagen had hij zich schuil gehouden, tot dat hij door twee dragonders in het veen achter eene tufbult werd ontdekt, die hem na eenigen tegenstand hebben gearresteerd.

Bij Koninklijk besluit van den 29sten Maart 1849, no. 118, is aan *C. SMIT*, weduwe van *G. J. MEIJER*, in leven Hoogleraar in de faculteit van Bespiegelande Wijsbegeerte en Letteren aan de Hoogeschool te Groningen, verleend een pensioen ten laste van den Staat, ten bedrage van f 837 1/2 jaars.

Bij besluit van den 29sten Maart j.l., heeft *Z. M.*, onder anderen, een eervol ontslag verleend aan *H. J. TER HORST*, als 2den luitenant bij de 3de compagnie van het 6de half-bataljon rustende schutterij in de provincie Groningen.

De leden der Staats-commissie voor het Hooger onderwijs, zijn den 2den dezer te Haarlem weder bijeengekomen.

Op voordragt der Geneeskundige Commissie, hebben Gedept. Staten van Groningen, wegens voortdurend misbruik van sterken drank, de genees-, heel- en verloskundige praktijk en het leveren van geneesmiddelen, tijdelijk ontzegt aan *P. VAN ASSEN*, heel- en vroedmeester te Noordhorn.

De kamerheer-ceremoniemeester, baron *A. C. SNOOKAERT VAN SCHAUBURG* heeft, bij kennisgeving van den 1sten April, op last des Konings, bekend gemaakt, „dat, hoezeer Zijne Majesteit hoogst gevoelig is voor de menigvuldige aanvragen, welke er gedaan worden, om, bij gelegenheid van de begrafenis-plegtigheid, van deelneming en gehechtheid te doen blijken, daaraan ordeshalve echter niet verder zal kunnen worden toegegeven.”

De commissie voor de Durgerdammer visschers te Vollenhove heeft bekend gemaakt, dat zij van *H. M. de Koningin-weduwe*, den 25sten dezer, andermaal, uit compassie met de weduwe, f 100 heeft ontvangen.

De plegtige ter aarde bestelling van wijlen
Z. M. Koning WILLEM II.
TILBURG, 3 April.

Reeds van Zondag af, was de toevloed van vreemdelingen om den uittocht van het koninklijk lijk te zien, zeer groot. Heden morgen begie, te 7 uur, begunstigd door schoon weder, en had zulks volgens het bepaald programma plaats. Ofschoon de ceremoniemeesters niet hadden toegestaan, dat bij den optocht meerdere personen plaats namen, dan de in het programma omschrevene, uitgezonderd de *Nieuwe Harmonie*, die zeer gepaste treurmuziek uitvoerde, stonden toch de gilden met hunne insigniën op den straatweg, bij het stadsbestuur geschaard. De stoet was eenvoudig deffig, maar tevens indrukwekkend. Was het de verschillende provinciale en stedelijke corporaties al niet vergund, zich aan den trein aan te sluiten, niemand bleef toch achterwege, en op aller gelaat was de droefheid te lezen.

Voor het vertrek van den stoet, had er in het sterfhuis nog een aandoenlijk tooneel plaats. De aanwezige vorstelijke familie met gevolg omringde de doodkist. De Koningin-Weduwe had eene krans in de hand, die zij prins Hendrik overhandigde met de woorden: *HENDRIK! gij hebt uwen vader met eere gediend, leg dien krans op de kist.* De zoon bragt die ongekunstelde hulde aan den onvergetelijken vader en vorst, en sprak daarop de predikant *Schotel*, daartoe den vorigen avond uitgenoodigd, een gepast gebed uit, waarvoor de Koningin, na het vertrek van het lijk, zeer verplichtend dank zegde. In den loop van gisteren heeft *H. M.* zich ook een geruimen tijd onderhouden met de geneesheeren *Maes* en van *Hoest*.

Met een bijzonder genoeven verneemt men, dat *H. M. de Koningin-Weduwe*, vóór Hoogstd. vertrek, den heer burge-meester bij zich heeft verzocht en Zijn Ed. Achth. eene som van f 1000 ten behoeve van de armen dezer stad heeft overhandigd, van welke *H. M.* f 600 voor de *R. C.*, f 250

voor de Protestanten en een gelijkbedrag voor de Israelieten is toegekend.

ROTTERDAM, 4 April.

Heden was de dag, waarop Nederland aan het stoffelijk overschot van zijnen zoo zeer beminden Koning de laatste eer zoude bewijzen. Het was een droefvige, maar tevens plegtige stemming, waarin een ieder zich gevoelde. Het was de baar van den held, die zijn bloed voor zijn volk veel had, welke naar de laatste rustplaats werd begeleid; het was het aardche omhulsel van een Vorst, wiens hart warm voor het welzijn van zijn volk sloeg, dat in het graf zijner vaderen werd bijgezet; het was het lichamelijke overblijfsel van den regeerder, wiens wijsheid, orde en rust in zijn land wist te bewaren, terwijl overal elders woeling en onrust heerschte, dat naar het verblijf der dooden werd vervoerd. Dit gevoelde het volk diep, en deed het dien dag geheel aan de nagedachtenis van zijnen overleden Koning wijden. De handel stond stil als op een rustdag. Van beide en ver stroomden de ingezetenen te zamen, om bij de treurige plegtigheid tegenwoordig te zijn. Commissiën boden zich van alle zijden aan, om den lijkstoot te vergezellen. Niets werd gespaard, om de plegtigheid zoo statig en indrukwekkend mogelijk te doen zijn, en zoo veel doenlijk ook uiterlijk te toonen, hoezeer een ieders hart met rouw was vervuld. De vorstelijke personaal, die, in diepe droefheid gehuld, het lijk vergezelden, deden onwillekeurig het denkbeeld oprijzen, dat, hoeveel grootheid den sterveling ook beschoren zij, hij het lot niet kan ontgaan, dat den armsten onder de armen wacht en dat, als het uur is geslagen, waarop ook hij zijnen toel aan de natuur betalen moet, slechts de nagedachtenis overblijft der deugden, die hem versierden.

Gisteren moest het stoffelijk overschot van *Z. M. Koning Willem II* binnen deze stad van Geertruidenberg worden aangebragt; daartoe was de stoomboot *Stad Geertruidenberg* aangekozen, die voor deze gelegenheid geheel en al de zwarte rouwkleur had aangenomen; op het achterste gedeelte van het met zwarte kleeden bedekte verdek, was eene katafalk geplaatst; ook deze was met zwart laken, met zilver afgezet, bekleed, over welke eene zwarte tent, van af het achterschip tot den schoorsteen was aangebragt.

Des avonds te 6 uur naderde die boot, met haren treurigen last beladen, deze stad. Nauwelijks was zij in het gezigt, of 's lands oorlogsbrik *Pegasus* heesch vlag en wimpel ter halver stok, de eppage paradeerde in het want en op hetzelfde oogenblik werd een koninklijk saluut van 101 minuutschoten gedaan, door de *Pegasus*, twee kanonneerboorden en de batterij aan de werf.

Onder het plegtig stilzwijgen der vergaderde menigte, liep de boot de haven aan 's rijks werf binnen, ten einde de ontschepping te bewerkstelligen. Ten 3 1/2 uur in den middag was *Z. M. de Koning* met den generaal *de Klerck* en te 5 uur *Z. K. H. Prins Frederik* met *H. D. adjudant* gearriveerd, ten einde deze plegtigheid bij te wonen.

Toen de boot aan den wal was bevestigd, verscheen *H. M. de Koningin-weduwe*, *H. K. H. de Erfgrootertogin van Saksen-Weimar-Eisenach* en *Z. K. H. Prins Hendrik*, met gevolg, op het verdek. *H. M. de Koningin-weduwe* begaf zich naar de katafalk en bleef daar in eene biddende houding staan. Onmiddellijk begaf zich *Z. M. Koning Willem III* aan boord der stoomboot, ging naar *H. D. moeder* en omarmde haar teederlijk. Bij de lijkst van den overleden Vorst omhelsden elkander toen al de leden van het koninklijke huis en stelden een tafereel daar, dat ieder, die er bij tegenwoordig was, met aandoening vervulde.

Het koninklijk lijk werd daarop ontscheept en ontvangen door *Z. K. H. Prins Frederik*, eene deputatie uit de stedelijke regering, den vice-admiraal en buitengewonen adjudant *Rijk*, als minister van marine, en den opperstalmeester graaf van *Rechteren*, als groot-officier van 's Konings huis; terwijl tot datzelfde einde aldaar tegenwoordig waren de gouverneur der provincie Zuid-Holland, en de generaal majoor, buitengewoon adjudant des Konings, waarnemende provinciale commandant.

De lijkst werd gefragten en begelijd naar de rouwzaal, aan de woning van den directeur der marine, door heeren officieren der Rotterdamse schutterij, der marine en van het korps mariniers, bijgestaan door de bazen en kommandeurs van 's rijks werf.

Achter de lijkst volgde *Z. M. de Koning*, *H. M. de Koningin-weduwe*, aan den arm geleidende; vervolgens *Z. K. H. Prins Frederik*, geleidende *H. K. H. de Erfgrootertogin van Saksen-Weimar-Eisenach* aan zijn rechterarm, terwijl *Z. K. H. Prins Hendrik* aan hare rechterzijde ging; voorts volgde de stedelijke deputatie, officieren van alle wapenen, enz.

In de rouwzaal werd de lijkst nedergezet en in de buitenkist geplaatst, waarvan het deksel bleef openstaan. *H. M. de Koningin-weduwe* naderde toen dezelve en legde een lauwerkrans op het binnendeksel, waarna zij nederknield, een kort gebed deed, zich weder oprigtte en diep bewogen een kus op den lauwerkrans drukte; *H. K. H. de erf-grootertogin van Saksen-Weimar-Eisenach* naderde mede de kist en drukte hare lippen op den lauwerkrans. Het buitendeksel werd daarop digt gesloten, waarop *H. M. de Koningin-weduwe* aan het hoofdeinde van de kist, op de zilveren plaat, bevattende de woorden *Waterloo, Quatrebras, Leuven en Hasselt*, nogmaals een lauwerkrans legde. Niet minder bewogen dan zijne moeder, nam *Koning Willem III* de met eene witte panache prijkende muts zijns overleden vaders en plaatste haar in het midden van den lauwerkrans, waarna de kist door heeren officieren der Rotterdamse schutterij op de estrade van den troon werd nedergezet. De zaal was thans met waskaarsen verlicht, terwijl de rijksraden benevens de ridderorden van den ontslapene op tabouretten waren gelegd. Onbeschrijfelijk indrukwekkend was toen de aanblik van dit geheel met zwart laken omhangen vertrek, langs welks wanden de zes reusachtige met zware bekleedde kandelabres, slechts een flauw schijnsel wierpen. Treffend was toen de aanblik van de lijkst, welke het stoffelijk overschot bevatte van den Koning, eenmaal de trots van zijn volk; van den man, beweend door duizenden, die hij met weldaden overlaadde. Aandoenlijk vooral was het zien van al die leden van het koninklijk huis bij het lijk van *Koning Willem II*; van de gemalin, de zonen, de dochter en den broeder, bij het zielloos ligchaam van hunnen echtgenoot, vader en broeder!

De bewaring van het koninklijk lijk werd daarna toevertrouwd aan den opperkamerheer en aan de dienstdoende adjudanten van wijlen den Koning.

Heden te 7 uur in den morgen werd door het gebulder van het geschut verkondigd, dat de lijkwagen aan 's rijks werf alhier zijnen treurigen last had ontvangen, en weldra stelde zich de lijkstoot in beweging, terwijl de muziek der schutterij een treurmarsch speelde, die den indruk van het geheel nog verhoogde. In goede orde trok de stoet voort langs den Goudschen singel naar de Schiekade, terwijl de ontzagheleke volksmenigte, die langs den weg geschaard stond, een plegtig stilzwijgen bewaarde. Na een eskadron lansiers, dat het hoofd van den trein uitmaakte, volgde eene eerewacht te paard, zamengesteld uit ingezetenen dezer stad, die, in den rouw gekleed, eene laatste hulde bewezen aan de nagedachtenis van *Koning Willem II*.

Na deze eerewacht marcheerde een bataljon der dienstdoende schutterij dezer stad, onder bevel van een hoofdofficier, met het korps muzikanten voorop, dat, zoo als wij hierboven reeds mededeelden, eene plegtige treurmuziek deed hooren; de schutters droegen hunne geweren met den tromp naar den grond omhuld en bekleed. Op dat bataljon volgde een ordonnans-officier benevens een hofpauzer en twee rijknichs te paard; dan eene met twee paarden bespannen rouwkoets, waarin de minister van marine en de opperstalmeester waren gezeten en eindelijk de lijkwagen, bespannen met acht paarden, ieder behangen met een rouwkleed van zwart fluweel met zilver afgezet; elk der paarden werd door een koetsier geleid.

De lijkst was bedekt door een zwart fluweel kleed, hetwelk aan beide zijden van den rouwwagen nederhing; aan de rechterzijde van dat kleed stond met zilveren letters:

HASSELT,
LEUVEN,
SALAMANCA, VITTORIA, NIVELLE, PYRENEËN.
Aan de linkerzijde stond mede met zilveren letters:
QUATRE-BRAS,
WATERLOO,
FUENTES-DE-ONORA, CIUDAD RODRIGO, BADAJOS, ARA-PILES.

Op het rouwkleed waren nedergelegd de epauletten, de twee sabels, de eijer en het hoofdtooiel, hetwelk wijlen Ko-

ning *Willem II* bij plegtige gelegenheden gewoon was te dragen. Liuks van den lijkwagen reed de standaarddrager, rechts de kommanderende officier van het regiment, hetwelk tot geleide strekte, benevens de regements-adjudant.

Na den koninklijken lijkwagen volgde eene met zes paarden bespannen rouwkoets, in welke waren gezeten *Z. M. de Koning* en *H. K. H. de Prins Frederik* en *Prins Hendrik*. Stilzwijgend ontblootte de menigte het hoofd bij het voorbij rijden van de in rouw gedompelde zonen en den broeder. De Koning en de Prinszen beantwoordden buigende den groot van zoovele honderden, die in huane regtmatige smart deelden.

Achter 's Koningsrijtuig reden nog vier rouwkoetsen; in de twee eersten bevonden zich de adjudanten van *Z. M. de opperkamerheer* en opper-schenker des Konings en de grootmeester van *H. M. de Koningin-weduwe*.

Op deze rijtuigen volgde eene lange rei, geheel in het zwart gekleede heeren; op ieders borst prijkte het eerekenstelsel, het waren vrijwilligers uit den oorlog van 1830/31; vrijwilligers, in die gelenkswaardige jaren uit Rotterdam, Delft, Schiedam uitgetrokken, en die thans hun krijgsvertoefenis van gewezen Prins Veldmaarschalk, de laatste eer hielpen bewijzen.

Achter deze vrijwilligers marscheerde mede een bataljon der dienstdoende schutterij dezer stad, onder bevel van een hoofd-officier; even als hunne voorgangers droegen de schutters hunne geweren met den tromp naar den grond gekeerd, terwijl vaandels en trommen eveneens met rouwfloers waren omhuld.

De trein, welke werd besloten door eskadrons lansiers en Linburgsche jagers, kwam ongeveer te 8 uur aan het einde der Schiekade, en vervolgde statig zijnen weg naar Delft. Het bestuur dezer stad woonde aan de Schiekade den uittocht van den lijkstoot bij.

Het corps vrijwilligers en de bataljons schutterij verrieten toen den trein en keerden naar de stad terug.

De orde die bij den optocht heerschte gedurende den geheelen weg, dien de trein passeerde, kan met regt voorbeeldeloos genoemd worden. De heer van *Doorn van Westkapelle* fungeerde als ceremoniemeester. Al degenen die belast waren met het handhaven der orde, volvoerden hunne taak naar eisch en werden daarin ondersteund door de burgerij, die de indrukwekkende plegtigheid van den dag niet willen storen, bedaard op de plaats bleef, van waar zij het stoffelijk overschot van haren overleden Koning kon zien voorbijvoeren.

Ten aanzien van de begrafenis-plegtigheid zelve, hebben wij — zegt het Handelsblad — bij het ter perse gaan, en daar de spoortrein onbegrijpelijkerwijze nog niet is aangekomen, nog slechts de volgende berichten door den telegraaf ontvangen.

DELT, 4 April. Te 10 uur 45 minuten heeft zich de begravenisstoet aan de Nieuwe Brug alhier in beweging gesteld en heeft geduurd tot 11 uur 20 min. Te half twaalf precies was de plegtigheid geheel ten einde. Alles is volgens het programma afgeplooid.

Toen de insignia van de koninklijke lijkst waren afgenomen, heeft de Koning een lauwerkrans daarop geplaatst, onder het uitspreken van de navolgende woorden:

„In naam van het Koninklijke Huis en van het Nederlandsche Volk leg ik dezen krans op de lijkst mijns vaderlijken Vaders. Ik hoop zijne voetstappen te zullen drukken.”

Na het uitspreken dezer woorden omhelsde *Z. M. zijnen com.* *Prins Frederik*, en zijnen broeder, *Prins Hendrik*.

Te ongeveer 1 1/2 uur zijn *H. M. de Koningin-Weduwe* en *H. K. H. Prinses Sophia* alhier aangekomen om den koninklijken grafkelder te bezoeken.

(Ingezonden.)

Nadere bijzonderheden nopens het overlijden van Z. M. Willem II.

In mijn brief van den 23sten dezer, in het Bijvoegsel van uw nummer van den 27sten geplaatst, zijn eenige omstandigheden, den dood van den ontslapen Vorst betreffende, vermeldt te worden. Dat verzuim zal ik nu dezen eenigzins zoeken te herstellen, daarbij tevens eenige andere bijzonderheden voegende, die misschien niet geheel zonder belangstelling zullen worden gelezen.

De val, dien de overleden Koning te Rotterdam deed, en waarvan in de *Staats-Courant* is gesproken, ontstond, doordien een der sporen van zijne laarzen in het kleed of tapijt bleef haken, op de trappen gelegd, welke hij betreden moest. Een val was zoo dikwerf een noodlottig teken voor groote mannen; 't was het voor *WILLEM II* ook. 't Schijnt, dat *Z. M.* dit toen begreep; want de doodsbleeke kleur, welke bij de gelegenheid zijn gelaat overtoog, kan, zegt men, onmogelijk zoo zeer aan een plotseligen schrik of aan een pijnlijke fysieke aandoening, dan aan een geheim voorgevoel worden toegeschreven.

Wat ik van de kist verhaalde, naar den vorm van 's Konings ligchaam, gekleed in volle tenue, gemaakt, en door hem zelf besteld, is geheel de waarheid. Alleen vergat ik daarbij te voegen, dat die kist van een glazen deksel is voorzien, dat, om eene spoedige ontbinding van het niet-gepalsemd lijk voor te komen, de lucht, door middel eener luchtpomp, zooveel mogelijk uit de ruimte gehaald is, binnen welke het stoffelijk overschot rust; dat diezelfde kist niet direct in eene looden kist zal worden geplaatst, maar, zoo als eenige dagbladen reeds hebben meldt, eerst in eene kist van wagenschottenhout, door den heer *GOIJAS*, den architect van het juist voltooide paleis te Tilburg, vervaardigd, en vervolgens door de heeren *HORRIX* te 's Hage gemaakte mahoniebouten praalkist, waarop de woorden *Quatre-Bras* en *Waterloo*, benevens *Hasselt* en *Leuven* prijken.

De Koning is in zijnen leuningstoel gestorven. Te Tilburg echter geloof men algemeen, dat hij niet zoozeer, omdat hij op nieuw de pijn voelde terug komen, uit het bed sprong, dan wel omdat de Koning, held als hij geweest was, niet gaarne op het dons den dood afwachte, dien hij zoo dikwijls op het slagveld gebraveerd had.

Een mijner vrienden te Tilburg schreef mij gisteren, dat daár uog alles even treurig uitziet. Van alle huizen blijven deuren en vensters gesloten. Verbannen is de vrolijkheid; waar vroeger leven en bedrijvigheid was, heerscht thans de stilte des doodenaakkers. Tilburg stierf met *WILLEM II*. — Slechts het getrappel der paarden en de zweepslag der postijlons, de eene of andere persoonsaige brengende of afhalende, maakt eenige schakering in de droefvige eenzaamheid, die Tilburg overtoogen heeft. Zoo als, onder anderen, het *Handelsblad* reeds meldt heeft, zullen er verscheidene treurmuziekstukken, daartoe bijzonder vervaardigd, bij gelegenheid van 't vervoeren van 's Konings lijk, worden gezongen. Een dier stukken, door een bekwaam componist voor vierstemmig mannengezag ingerigt, tevens begeleid van muziek van blaasinstrumenten, heb ik in mijn bezit. Zie hier de woorden:

TILBURG'S LIJKZANG

VOOR

Z. M. WILLEM II.

Treur, Neerland, treur, Hij zinkt in 't graf,
De braafste Vorst, dien God ons gaf,
En bij zijn dierbaar Volk mag Hij niet meer vertooven.
Treur, Neerland, treur, trek rouwfloers aan,
Helaas! Hij is van ons gegaan,
Niets dan zijn vroege dood kon ons zoo diep bedroeven.
...Treur, Neerland, treur....

Treur, Neerland, treur, Hij is niet meer,
Die steeds Uw vriend was, nooit Uw Heer,
En die tot doeltwil koos het heil van Neerland's zonen.
Treur, Neerland, treur, 't strekt u tot eer,
Want zeker ziet Gij nimmermeer
Een' beter Vorst dan Hij in Uw landouwen wonen.
...Treur, Neerland, treur....

Treur, Tilburg, treur, treur Gij vooral,
O Stad, die nooit vergeten zal,
Wat schat van menschenleed Uw *WILLEM* droeg in 't harte!
Treur, Tilburg, treur, uw eerste traan
Is reeds van wang tot wang gegaan:
Deel ook in ruime maat deez' dag in Neerland's smarte.
...Treur, Tilburg, treur....

Treur, Tilburg, treur, Hij gaat van hier,
Die u zoo lief was en zoo dier,
Hij gaat, — niet als Hij kwam, maar zielloos neêrgelegd.
Treur, Tilburg, treur, 'tis de eeuwigheid
Die u van uwen Koning scheidt,
Voor d'allerlaatste maal gaat Hij langs uwe wegen.
...Treur, Tilburg, treur....

Treur, Tilburg, treur; treur Neerland, treur,
Dat ieders borst van weedom scheur,
Dat d'overstelpde smart elk boezem hoog doe golven;
Treur, Neerland, treur; treur Tilburg, treur,
Van 't graf ontsluit zich dra de deur,
Waarin uws Konings asch voor altijd blijft bedolven.
...Treur, treur, treur, treur....

Geheel Tilburg overigens bereidt zich, om den te vroeg ontslapen Vorst de laatste eer te bewijzen en het is gewis, dat het gehele

stafje aanstaanden Dingsdag op de been zal zijn, om met warme tranen afscheid te nemen van het zielloos overblijfsel des bemindens Koninga, dat dan voor altijd naar de plaats wordt vervoerd, waar de eeuwige kalme des grafz het zal ontvangen.

Ik sprak in mijn vorigen brief van den heer MERKES. In de *Groninger Courant* was die naam in MERKUS veranderd (*). Tusschen MERKES en MERKUS echter, beide adjutanten van wijlen Zijne Majesteit, en op nieuw als zoodanig bij WILLEM III benoemd, is een groot verschil. De tweede heet MERKUS DE KOCK, en is van eene oude familie; de heer MERKES, die weinig tijds voor de revolutie van 1848 tot den adelstand werd verheven, is geboortig uit het d'rie uren van Nijmegen gelegen dorpje Gent, waarnaar hij thans MERKES VAN GENT heet. Hij, MERKES, had de gunst en het vertrouwen, dat hij van den overleden Monarch, meer dan ieder ander, genoot, alleen aan zijne deugden en veelzijdige bekwaamheden te danken, bekwaamheden, die hem reeds meer dan een eere teeken, ook uit het buitenland, op zijne borst deden hechten.

N., 31 Maart 1849.

(*) Door eene drukfout.

RED.

Gedenkwaardigste tijdstippen uit het leven van Nederland's diep betreunden Vorst Willem II.

- 6 December 1792 Geboorte te 's Gravenhage.
18 Januarij 1795 Uitwijking naar Engeland.
1807 Bezoek der militaire school te Berlijn.
1800 Studie aan de hooze school te Oxford.
11 Junij 1811 Luit-Kolonel.
" Eerste veldtocht met het Engelsche leger in Spanje.
Sept. " Behoort tot de eerste bestormers van Ciudad Rodrigo.
17 Oct. " Kolonel.
6 April 1812 Aan het hoofd eener Engelsche kolonne, welke hij van de vlugt had wederhouden en op het veld van eer terug gevoerd, dringt hij door in de belegerde stad Badajoz.
23 Julij " Onderscheidt zich in den slag van Salamanca.
" Ontvangt de Bath-orde van Groot-Britannië, voor zijne wapenfeiten in Spanje.
Julij 1813 In den driedaagsehen strijd van Sorauson wordt hem een paard onder het lijf doorgeschoten.
1814 Wellington verklaart hem een volleerd krijgs-kundige.
16 Maart 1815 Ontvangt van zijn vader den titel van Prins van Oranje.
15, 16, 17, 18, } Junij 1815 Dapperheid en krijgsbeleid bij Ligny, Quatre-Bras en Waterloo.
18 " " Ontvangt eene wonde aan den linkerschouder.
21 Febr. 1816 Hawt met Anna Paulowna, zuster van Keizer Alexander van Rusland.
23 Febr. 1817 Geboorte van Willem III.
2 Aug. 1818 Geboorte van Prins Alexander.
14 Junij 1820 Geboorte van Prins Hendrik.
Mei 1822 Geboorte van een vierden zoon, in den ouderdom van circa vijf maanden overleden.
8 April 1824 Geboorte van Prinses Sophia.
Aug. 1830 Alleen in het oproerige Brussel.
2—12 Aug. 1831 Tiendaagsehe Veldtocht.
13 Aug. Intocht in Leuven.
23 Aug. Zegevierende intocht te 's Gravenhage.
13 Sept. Zegevierende intocht te Amsterdam.
19 Oct. 1837 Dood der moeder van Willem II.
1838 Voert als veldmaarschalk het bevel over het observatie leger aan de grenzen.
18 Junij 1839 Willem III huwt prinses Sophia van Wurtemberg.
4 Sept. 1840 Geboorte des eersten kleinzoons van Willem II.
7 Oct. Wordt Koning door de abdication van Willem I.
27 Nov. Plechtige intocht te Amsterdam.
28 Nov. Inbuiding te Amsterdam.
8 Oct. 1843 Huwelijck van prinses Sophia, dochter van Willem II, met den Groothertog van Saksen-Weimar-Eisenach.
12 Dec. 1843 Dood van Willem I.
10 Sept. 1845 Woont de inwijding der nieuwe beurs te Amsterdam bij.
20 Febr. 1848 Dood van prins Alexander op het eiland Madera.
13 Maart 1848 Aanvang van het werk der grondwetsherziening.
16 Oct. 1848 Laatste opening van de zitting der Oude Staten Generaal.
13 Febr. 1849 Opening van de eerste zitting der Nieuwe Staten Generaal.
26 Febr. 1849 Laatste toespraak aan het Nederlandsche volk in het antwoord op het adres der Tweede Kamer.
17 Maart 1849 Dood te Tilburg.
De duur van zijn leven was 56 jaren, 3 maanden en 11 dagen.
De duur zijner Regering was 8 jaren, 5 maanden en 9 dagen.
(De Tijd, N. H. C.)

De veemarkt van den 2den April te Amsterdam leverde belangrijke resultaten op van de goede uitwerking der *Maatschappij van Landbouw*; niet alleen was dezelve voor de liefhebbers van veer eene waar genot, maar strekte ook tot bewijs van de voortreffelijkheid van den veestapel hier te lande. Uit verschillende provinciën des Rijks waren hoogst zeldzaam zware en vette ossen en koeijen ter markt aangebragt, die eehier alre door onze voortnaamste vleeschbouwers zijn gekocht.

In 1848 is de invoer in Engeland uit ons Rijk eer toedien afgenomen. Dezelve bestond voornamelijk uit boter, kaas, vlas, jenever, buiden, granen, vee, aardappelen en andere eetwaren. De invoer bedroeg: aan boter 189,500 centenaars, behalve 32,200 vaten; aan kaas 2,150,160 stuks, voorts 15,200 kisten en 57,952 centenaars; aan jenever 1380 vaten en 64,690 kisten; aan granen 299,800 quarters en 11,930 zakken; aan runderen 25,663 stuks, kalveren 12,839 stuks en schapen 122,320 stuks; aan aardappelen 260,600 centenaars en 29,600 zakken; aan eijeren 610 centenaars, enz.

De heer H. BUNDE, Jr., wonende op het landgoed Roobrugge, onder Diepenveen, bij Deventer, — een zeer bekwaam, theoretisch en praktisch landhuishoudkundige, — heeft in de *Landhuishoudelijke Courant* een belangrijk artikel geplaatst over 't gebruik van *guano*. Hij gebruikte van deze mestspecie, in zes jaren tijds, ruim *achtendertig duizend* halve Ned. ponden.

Wij vernemen, dat bestuurders en de meeste leden van de afdeling Leiden van het genootschap *Phylacterion* gemeend hebben, die afdeling te moeten ontbinden, omdat zij de bedoelingen van genoemd genootschap noch met de goddienst, noch met burgerzin, noch met eene gezonde staatkunde overeenkomstig achten. (Tijd, N. H. C.)

Bijzondere en nadere berigten nopens Californië.

[Ons is een brief geworden van een' Duitscher, wonende in Boston (N. Amerika), die, d.d. 1sten Januarij l.l., onderscheidene mededeelingen doet nopens den staat van zaken in het nieuwe goudland, en waardoor onderscheidene vroeger door ons en anderen medegedeelde berigten worden bevestigd en nauwkeuriger medegedeeld. RED.]

Uit dien brief nemen wij slechts de volgende bijzonderheden over:

"Nu zal ik u ook nieuwigheden schrijven, waarover gij u zeker verwonderen zult. — Gelijc hij weet, hebben de Amerikanen met de Mexicanen vrede gesloten, waarbij de Amerikanen aan Mexico 34 miljoen dollars betaald hebben, terwijl Mexico daarvoor aan de tegenwoordige regering Nieuw-Mexico en Californië heeft afgestaan. Dit Californië brengt hier alle menschen het hoofd op hol; want het vloeit over van gedegen goud, kwikzilver, zilver, ijzer en andere mineralen, terwijl het land slechts zwak bevolkt is. 300 mijlen van San Francisco, eene groote en schoone zeehaven aan de Stille Zuidzee in Californië, ligt een zoogenoemd klein fort of vestingwerk, hetwelk aan eenen zekeren kapitein SUTTER, een' Zwitser, behoort. Deze bouwde voor ongeveer 8 of 9 maanden een' zaagmolen aan de rivier Sacramento. Dewijl hij het waterd rad groot gemaakt had, zoodat het in de slijk bleef zitten, opende hij op zekeren avond de sluizen, om de modder door het geweld van het water weg te laten spoelen. Den volgende morgen gaat hij met zijn' bouwmeester naar den oever, om te zien of het water veel modder heeft weggespoeld, en ziet tot zijne groote verbazing, dat alles schittert als goud tusschen het slijk en zand. Dit nauwkeuriger onderzoek hebbende, bevond hij, dat het schitterende louter goudkorrels waren, stukken van de groote van een' spijkerkop tot een vuist toe. Ofschoon kapitein SUTTER de zaak geheim trachtte te houden, baatte het hem echter niet meer; want in weinige dagen was het door het geheele land bekend. Daarop werd er nagezocht en men heeft bevonden, dat eene strek, 800 mijlen lang en 100 mijlen breed en 1 tot 5 voeten diep, geheel vol goud was. Beiden soldaten en matrozen van alle schepen in de nabijheid deserteren en zoeken goud, advoaten, doctoren, schrijvers, handwerklieden, boeren, allen gaan derwaarts en zoeken goud, niemand werkt meer beneden de 15 dollars per dag. "Het goed, dat gevonden wordt, is gedegen goud en houdt 2 tot 23 karat. Er bevinden zich aldaar tegenwoordig meer dan 20,000

menschen, en sommigen vinden 2 oncen, anderen van 3, 4, 5 tot 6. Sommigen hebben reeds op eenen dag 1000 dollars waarde aan goud gevonden, anderen weder slechts één ons (16 dollars). Uit alle zeehavens in de Vereenigde Staten vertrekken er wekelijks schepen met passagiers naar Californië; van New-York zijn reeds 47 schepen met ongeveer 3000 jongelieden vertrokken; van Boston 10, van Baltimore en Philadelphia 14 schepen, alle vol goudzoekers. De vaart duurt ten minste 5 maanden, daar alle schepen kap Hoorn, de punt van Zuid-Amerika, moeten omvaren, en in Rio Janeiro en Valparaiso aanhouden, alwaar men vers water inneemt. Allen, die van hier reizen, vereenigen zich in gezelschappen en nemen levensmiddelen voor 2 jaren mede, ook voorzien zij zich van allerlei waren, om daarmede aldaar handel te drijven. Men heeft berekend, dat honderdduizend menschen in 10 jaren niet al het goud zouden kunnen opzoeken, dat onder het zand, in de rotsen en in de rivieren verborgen ligt. De goudmijnen zijn 150 Eng. mijlen van San Francisco verwijderd, welke stad ongeveer 1000 inwoners telt, doch tegenwoordig opgevoeld is met menschen van allerlei natien en kleuren. Het kostgeld voor één' persoon bedraagt daar wekelijks 10 dollars.

"Velen, die hunne zakken vol goud hebben, gaan naar San Francisco en verspeelen en verdrinken hetzelfde en keeren dan weder terug om meer te halen. Men verhaalt, dat er sedert de ontdekking drie miljoen dollars aan waarde gevonden is. Veel komt hier heen, maar veel wordt ook weggeslept door Engelsche spitsboeven.

"Voor een jaar is er een schip van Baltimore met 100,000 dollars aan waarde, bestaande in allerlei waren, naar Californië gevezen en keerde nu 2 maanden geleden terug met 800,000 dollars waarde aan goudstof, dat daar ingelost was. Een koopman hier uit Boston kwam onlangs terug met 30,000 dollars waarde aan goudstof. Gelijc het vroeger en nu nog in Duitschland gaat met de verhuizing naar Amerika, zoo gaat het hier met Californië. Iederen wil naar Californië, en indien ik niet gehuwd was, dan zou ik reeds lang daar geweest zijn.

"Men kan van hier ook eenen anderen weg nemen, namelijk over New-Orleans en vervolgens over Mexico, of van New-York met de stoomboot naar Chagres en dan over land tot Panama en van daar met de stoomboot naar San Francisco, welke weg in 4 weken afgelegd wordt, voor 300 dollars. In New York heeft zich een gezelschap gevormd, dat een kanaal en een' spoorweg van Chagres door de landengte naar Panama aanleggen wil, waardoor de handel van China direct over New-York zoude komen. De tegenwoordige regering wil eene munt bij de goudmijnen oprigten, zoodat het goud terstond gestempeld kan worden. De lieden, die daarin zullen arbeiden, moeten goed betaald worden, anders gaan zij zelve naar de mijnen en halen zich goud.".....

Akademie-nieuws.

LEIDEN, 3 April.

Eene commissie, uit den Akademischen Senaat afgevaardigd, om aan Z. M. den Koning de deelneming van den Senaat te betuigen, bij het treurig afsterven van zijnen hoogverreunden Vader, is door Z. M. met de grootste welwillendheid ontvangen. Zij heeft zich tevens mogen verblijden over de bijzondere affectie door Z. M. betuigd voor deze Hoogeschool, waarvan Z. M., gelijc zoo vele Vorsten uit het Huis van Oranje, onderwijzen had genoten, en die te meer op de bescherming en gunstigheid van Z. M. mogt rekenen, daar Z. M. gevoelde, dat haar bloei met de eer en den luister des Vaderlands ten nauwste vereenigd was.

Kunstnieuws.

(Ingezonden.)

Wij wenschen de aandacht der tooneelminnaren in het algemeen te vestigen op de benefice representatie, welke, zoo als wij vernomen hebben, op Zaterdag, den 14den April 1849, zal plaats hebben en wel ten bijzonderen voordeele van den heer en mejufvrouw SORTERIK. Daar beiden in de tooneelspekunst bij ons als tooneelbeminnaars op hoogen prijs staan, en in het algemeen als zoodanig zeer geacht zijn, zoo durven wij deze representatie gerust aanbevelen, en hopen wij dus, dat de beneficianten voor de door hen steeds aan den dag gelegde vlijt, door eene ruime deelneming mogen vereerd en beloofd worden.

Eenige Tooneelminnaren.

Kerknieuws.

GRONINGEN, 5 April 1849.

Naar wij vernemen, heeft mevrouw de douairière van Holte tot Echten, ter vervulling der vacature te Koekange, klassis Meppel, uit de te voren gemaakte nominatie van candidaten, waarop geplaatst waren de heeren C. Bolt, B. F. Brugma, J. J. Damsté, R. J. Riedel en R. M. J. Wijbeling, op den 2den dezer aldaar tot predikant beroepen den wel-erw. zeer gel. heer J. J. Damsté, candidaat bij het prov. kerkbestuur van Vriesland.

Wons en ENGWER, klassis HARLINGEN, den 22sten Maart. Heden is alhier op nieuw, en zoo als het gerucht zegt, op eene groote verhooging van traktement (f 1300), met algemeene stemmen tot predikant benoemd en beroepen ds. A. P. A. DU CLOUX, predikant te Losdorp, vroeger voor deze beroeping bedankt hebbende.

SCHILDWOLDE, 4 April.

Heden had alhier het vergelijkend examen plaats voor de vacante betrekking als Schoolonderwijzer, enz. Van de 36 sollicitanten waren dertig opgekomen, die deels mondeling, deels schriftelijk zijn onderzocht geworden. Naar aanleiding van het examen is er eene nominatie opgeknaamt van de volgende onderwijzers: (alphabetisch gesteld) J. T. Close, onderwijzer te Sellinge, P. de Graaf, onderwijzer te Veendijk; H. D. Muntinga, ondermeester te Oude Pekela; W. Brommeger Onnekes, onderwijzer te Urum; R. R. Rijhens, onderwijzer te Koervorden; J. H. Stratenmeijer, onderwijzer te Scharmar, en L. Wessels, ondermeester te Stedum.

Cholera-berigten.

PARIS, 31 Maart. De Cholera maakt hier kleine vorderingen; sedert hare verschijning, dat is sedert 3 weken, zijn slechts eenige honderd personen angetast, terwijl in 1832 in hetzelfde tijdstip 12 a 13,000 zieken te Parijs waren. De dagbladen van Orleans en Rouaan melden, dat ook daar cholera-gevallen zijn voorgekomen.

LONDON, 31 Maart. De Cholera, welke thans gelukkig Engeland en Schotland geheel verlaten heeft, maakt voor het oogenblik in Ierland, en wel voornamelijk in het graafschap Limerick en deszelfs omstreken, vele slagtoffers.

LONDON, 2 April. In Ierland woedt de Cholera in eene hooge mate; te Limerick zijn reeds 800 menschen aan die ziekte bezweken.

Ingezonden stukken.

Vergrouting van Gemeenten.

Toen wij in deze Courant van Dingsdag, den 20sten Maart l.l., het ingezonden stukje van een' Ommelander hadden gelezen over het plan, hetwelk er bij de Regering bestaat, om in verschillende provinciën de gemeenten te vergrooten, dachten wij: hoe verschillend kan toch de zienswijze zijn in dezelfde zaak! Die Ommelander ziet in die vergrooting veel onheil te gemoet: 1) omdat het zeker zou zijn (zoo als dat in een werkje, getiteld: *Het Grietmanschap ontmanteld*, ontwifselbaar zou zijn aangetoond), dat de Regering daarmede bedoelt, om aan eenige, of zekere familiën een goed inkomen, als burgemeester te bezorgen; en 2) om afhankelijkke burgemeesters te hebben, ten einde die dan te gebruiken bij de verkiezing van leden voor de Tweede Kamer; terwijl hij er eindelijk nog voor dit gewest, waar de gemeenten van 1500—2500 zielen tellen, niets dan schade en ongerijf voor de ingezetenen in ziet.

Wij daarentegen, die mede een Ommelander zijn, meenen ons niet genoeg over dat plan der Regering te kunnen verheugen. Wij zien daarin groote voordeelen te gemoet, bij geen ongerijf voor de ingezetenen. Die vergrooting zal voorzeker voor hen een groot geldelijk voordeel moeten opleveren, en wel grooter, naarmate de gemeenten zullen worden vergroot. Dat de kosten van het bestuur eener gemeente zich zoo vaak vermenigvuldigen, als er gemeenten geteld worden, en omgekeerd, zoo vaak zullen verminderen, als zich het getal der gemeenten door vergrooting of vereeniging zal verkleinen, gevoelt ieder toch terstond. Het bestuur over eene grootere gemeente moge de ingezetenen wel op wat meer kosten, dan over eene kleinere te staan komen, en alzoo ook het bestuur eener gemeente, door eene vereeniging van meer gemeenten vergroot, meer kosten vereischen, dan van iedere der gemeenten op zich zelve staande; maar de kosten der aldus vergrootte gemeente zullen op verre na niet te vergelijk zijn met die, welke die gemeenten, ieder afzonderlijk bestuur, na zich slepen. Dat die vergrootingen alzoo ten dezen bezuinigingen zullen aanbrengen, zal wel niet verder behoeven te worden betoogd; en dat die bezuinigingen waarlijk niet gering zouden zijn, weet ieder, die bekend is met de jaarlijksche begrootingsstaten der gemeenten. Doch dit is niet het eouge voordeel, hetwelk wij in die vergrooting zouden zien. Zij zou nog in een ander opzigt een voordeel aanbieden, hetwelk bij ons nog in geene vergelijking zou komen bij dat geldelijk voordeel, hoe groot ook. Bepalen wij ons ten dezen bij deze provincie, dan zien wij, dat zij, buiten de stad Groningen, met eene bevolking van 155,000 zielen, verdeeld is in niet minder, dan 56 gemeenten. Dat die gemeenten, die alle tot hetzelfde gewest behooren, en wier belangen dus zoo veel immer mogelijk behoorden te zijn vereenigd, hierin haar doel moeten missen en door zulk eene groote verdeling zich niet zelden, tot groot nadeel van het gemeene welzijn, in hare krachten verlamd gevoelen, ligt in den aard der zaak. Vergroot men nu de gemeenten, dan zal haar getal verminderen, hare krachten zullen zich meer

ontwikkelen, en bij hare ingezetenen zal meer eenheid ontstaan. — Ook zou eene vergrooting der gemeenten niet anders, dan voordelig werken op de aanstaande vrije en regtrechtske verkiezing van hare raadleden. Dat men tegenwoordig de raadsplaatzen in de gemeenten platten lande, althans in deze provincie, bezet ziet door mannen van maar al te weinig kennis, en van de bekrompenste inzichten, zal niet kunnen worden ontkend, en zal voorzeker hoofdzakelijk moeten worden geweten aan den beperkten kring der gemeenten, tot welken men zich steeds bij hunne verkiezing heeft moeten bepalen. Die stand van zaken behoorde eindelijk wel eens op te houden.

Het is waarlijk tegenwoordig toch geen tijd mer, dat men langer geduldig zal kunnen aanzien, dat de belangen der gemeente, en daarmede dus ook de zijne, zijn gesteld in handen van menschen, die, de burgemeester daarvan niet altijd uitgezonderd, alle vereischte kennis van zaken, en tot het behoorlijk besturen eener gemeente, al is het dan ook maar eener plattelandse gemeente, volstrekt alle geschiktheid missen. En daarenboven, de ophanden zijnde nieuwe regeling onzer staatshuishouding, ook onmiddellijk voor de gemeenten, zal het nu ook wel noodig maken, dat de belangen der gemeenten aan bekwaam, ja aan bekwaame mannen ter behartiging worden opgedragen; opdat ook art. 144 onzer tegenwoordige nieuwe grondwet niet wederom als niet geschreven daaraan zal liggen: zoodat eene vergrooting van gemeenten, ook in deze provincie, ten dezen opzichte zelfs wel als eene noodzakelijkheid schijnt te mogen worden beschouwd; opdat men zich, bij de aanstaande onmiddellijke verkiezing der ingezetenen van de leden van den Raad, die aan het hoofd hunner gemeenten zal staan, door eenen beperkten kring der gemeenten in de gewenschte keuze niet zal belemmerd vinden.

Wij zeiden, in die vergrootingen veel voordeel te zien, bij geen ongerijf voor de ingezetenen. Het is waar, de gemeenten zouden door die vergrootingen eene meerdere uitgestrektheid verkrijgen en de ingezetenen daardoor meer van de hoofdplaatzen en de zetels van het gemeentebestuur worden verwijderd, zoodat zij zich, zoo dikwijls zij zich aldaar zullen moeten laten vinden, dan misschien een half uur, of hoogstens een uur verder van hunne woningen zullen moeten begeven. Maar wij vragen, hoe weinig komt het iemand in zijn gansche leven voor, dat hij daarheen moet? In den regel toch heeft hij daar niets te maken, dan bij gelegenheid van geboorte, trouwen en overlijden, of van eenige andere toevallige reden; zoodat het eene overdrevenheid genoemd mag worden, daarin eenig ongerijf voor de ingezetenen te vinden. En wat geeft ook een bewoner van het platteland om een uur afstands! Zijn er maar markten of boel-dagen te bezoeken, of uitvaarten te te wonen, hoe vaak die ook in een jaar mogen voorkomen; of is er een geliefd predikant of oefenaar te hooren, al is het ook alle weken, of zelfs meer dan eens in de week, dan komt het er nooit op aan, hoe ver of hoe moeilijk die reis moge zijn; men bekommert zich dan zelfs om geen weer of wind. Waarlijk, die meerdere uitgestrektheid eener gemeente zou de ingezetenen geen wezenlijk ongerijf baren. Maar die Ommelander verzekert ons, dat de Regering met die vergrootingen bedoelt, om aan eenige of zekere familiën een goed inkomen, als burgemeester te bezorgen, en voorts, om afhankelijkke burgemeesters te hebben, ten einde van hen gebruik te kunnen maken bij de verkiezing van leden voor de Tweede Kamer. Wat dat goed inkomen betreft, daar zal men wel niet buiten toe kunnen, wil men zich van bekwaame mannen verzekeren. De eer van een plattelandse-burgemeesterschap is waarlijk zoo groot niet, dat men zich daarom zoo veel zorg en moeite en verantwoordelijkheid wil getroosten; en die betrekking is evenwel te gewichtig, dan dat men haar geheel als eene nietige bijzaak mag beschouwen, zoo als zij maar al te veel, ten minsten in deze provincie, is aanvaard. En wat dat bezorgen aan eenige of zekere familiën door de Regering aangaat, daaraan zouden wij nog zeer twifelen, of dat wel zoo ruimschoots zou plaats vinden. De grondwet geeft bij art. 139 aan den Koning de bevoegdheid, om den voorzitter van den raad der gemeente te verkiezen, ook buiten de leden van den Raad, en alzoo onafhankelijk van de voorgesegane onmiddellijke verkiezing van hem door de ingezetenen; maar eene zoodanige verkiezing van dien voorzitter zal toch altijd wel te veel eene uitzondering worden, dan dat men daarvan iets te vreezen zou krijgen, bijaldien zij daartoe al immer eenige aanleiding mogt kunnen geven: voorerst, omdat eene verkiezing van den voorzitter buiten de leden van den Raad, niet schijnt te liggen in het beginsel van de grondwet, en alzoo niet in den regel; en ten anderen, omdat zulk een voorzitter of burgemeester van alle regeling en bestuur van de huishouding der gemeenten geheel is uitgeeloten; waarom eene zoodanige verkiezing door den Koning zich al te weinig aanbeveelt, en alzoo buiten eene volstrekte noodzakelijkheid niet ligt te verwachten is; terwijl in allen gevalle dan nog van hunne afhankelijkheid, in deze Provincie niet ligt iets te duchten zou zijn. In het gewest der vrije Friezen mogt dit al het geval kunnen worden; maar de jongste regtrechtske verkiezing van de leden der Tweede Kamer heeft den Ommelander toch de voldoende overtuiging kunnen geven, dat een invloed van hen op die verkiezing hier zoo ligt geen' wortel zou schieten. Toen toch waren anders invloedrijke mannen hier ook niet geheel werkloos; en wat hebben zij evenwel op die verkiezing kunnen vermogen? de ondervinding heeft het geleerd — niets. Dan, wat ook ten dien opzichte van die vergrooting van gemeenten het gevolg mogt zijn: die gevolgen zouden, ten minste naar ons inzien, dan nog nimmer onwegen tegen de voordeelen, welke wij ons daarvan hebben voorgesteld. — Wij zouden voorts zelfs wel wenschen, dat de gemeenten wierden vergroot van 8—10,000 zielen, en dat dan in haar de judicature van den tegenwoordigen kantonregter werd gevestigd, door in haar het regtersambt, gelijc bevorens alhier, tijdens het bestaan der rigters, met goed gevolg plaats vond, weder met het notarisambt te vereenigen. Dan zou daarenboven het geheele kanton geregert uit het raderwerk van het regtswezen kunnen wegvallen, en dat geheel ten voordeele van de schatkist, en tevens zeer ten voordeele en gerijve van de justiciabelen. Want de notaris kon dan, even als toen, dat regtersambt weder kosteloos waarnemen; hij vond toen daarvoor eene genoegzame belooning in het uitsluitend regt van de bekeijgingen en van den openbaren verkoop der losse en vaste goederen binnen zijn regtsgebied, en zoo dat nu nog weder daarin kunnen vinden; terwijl hij voor het verlies van zijn tegenwoordig uitgestrekt gebied, eene voldoende vergoeding zou vinden in de zekerheid van eene ongestoorde praktijk binnen een wel enger, maar dan nog ruim genoeg gebied; terwijl voorts die justiciabelen als het ware bij de deur dan regt zouden kunnen vinden tusschen hen en hunnen naasten, hetwelk zij thans veren met veel moeite en kosten moeten gaan zoeken, al is het onderwerp van hun geschil ook nog zoo gering en onbeduidend; waarom het dan ook maar al te vaak achterwege moet blijven. Wij zeiden, dat daarmede dan het geheele tegenwoordige kantongeregte geheel ten voordeele van de schatkist uit het raderwerk van het regtswezen zou kunnen wegvallen; ja, want in den burgemeester en den secretaris der gemeente, die toch met eene zulke vergrooting van gemeenten, uit bekwaame en zaakkundige mannen zouden kunnen bestaan, vond men dan het overig personeel van den ambtenaar van het openbaar officie, en van den griffier; die dan ook van zelve in hunne traktementen, ten laste der gemeenten, daarvoor eene voldoende bezoldiging zouden vinden. Daarin zou dan ook meteen eene geschikte gelegenheid gevonden zijn, om het verzuim te herstellen, waarvan die Ommelander de ingezetenen meent te moeten beschuldigen, n.l. dat zij zich niet genoeg in de hoofdplaatzen hunner gemeenten laten vinden, en dan tevens niet minder uitgewonnen worden op het hooge cijfer aan daggelden bij het ministerie van justitie; want die daggelden zouden dan bij eene comparatie voor dien gemeenteregter evenmin te pas behoeven te komen, als thans bij eene verschijning voor den burgemeester. De kring der gemeenten zou zich bij eene dergelijke vergrooting niet zoodanig verwijderen, dat daaromtrent eene verandering zou moeten gemaakt worden. En wanneer dan voorts de Regering voor iedere gemeente, zooals thans, éénen rijksontvanger voldoende schatte, zoo als wij dat voor geheel voldoende zouden rekenen, dan konden, bij zulk eene vergrooting van gemeenten, alleen in deze Provincie ook nog om de 40 van die ambtenaren worden gemist, terwijl de gemeenten daardoor niet te groot zouden worden, maar spoedig een waardig, vast en voordelig aanzien bekomen, en alzoo tevens het provinciale Gouvernement zeer gunstig in de hand werken; terwijl voorts de regte-veiligheid aldaar, door die combinatie van het regters- en notarisambt, volstrekt geen gevaar soude loopen, van wege het uitsluitend regt van de notariële praktijk in die gemeenten. Er zouden alzoo in eene dergelijke vergrooting van Gemeenten, zoo voor de schatkist als voor de ingezetenen, aanzienlijke voordeelen te behalen zijn, zonder dat, ten minsten naar ons inzien, daartegen een enig wezenlijk bezwaar soude overstaan.

Ziet daar, ingezetenen! onze beschouwing over het plan, dat er bij de Regering bestaat, om in verschillende Provinciën de gemeenten te vergrooten; in afwachting nu van hetgeen door uw onderzoek daartegen aan te voeren zal zijn.

Correspondentie.

Bij de Redactie is een schrijven ingekomen, waarin aanmerkingen worden gemaakt op hetgeen in het vorig nummer dezer Courant voorkwam nopens een der laatstelijk alhier gevangen gestelde personen, en bij de vermelding van wiens naam tevens was gevoegd: dat het was een Israëliet. — De Briefschrijver vraagt, „waarom bij VAN ZANTEN melding wordt gemaakt van zijn geloof, en bij geen der andere personen? Zijn geloof had toch niet gezondigd!“ — Wij willen hierop gaarne antwoorden, en zeggen, dat de bedoelde kwalificatie blijkbaar in geen opzigt aanstoot kan geven, daar zij geheel zonder bepaalde bedoeling is ter neder gesteld, zoo als dit trouwens, in gelijcsoortige omstandigheden, in zeer velen onzer bladen pieegt te geschieden. Evenwel, wij stemmen gaarne toe, dat deze soort van onderscheiding billijkterwijze verdient nagelaten te worden.

Te Groningen, bij C.M. VAN BOLHUIS HOUTSEMA, Boekdrukker.